

Продължител на
списание "Житно зърно"
излизало от 1924 до 1944г.
основано от ученици и
последователи на Учителя
Петър Дънов.

Редакционна колегия

Георги Стойчев
Мария Кисова
Д-р Светла Балтова
Д-р Йорданка Попова
Иванка Кръстева
Татяна Йорданова
Минка Петрова
Георги Черешаров

адрес: Пловдив 4000
ул. "Софроний Врачански" 5А

e.mail:
jitnozrno@hotmail.com
тел. :032/227822

Художествено оформление:
Борис Стоилов

Предпечатна подготовка и
печат

Хермес Принт ЕООД

ISSN: 0861-427X

ДУХОВНО
ОБЩЕСТВО

© БЯЛО БРАТСТВО

© ИЗД. БЯЛО БРАТСТВО

СЪДЪРЖАНИЕ

ЖИВОТО СЛОВО

Житното зърно - беседа от Учителя, резюме 3

ШКОЛАТА

Учителят, Братството, Школата
Георги Стойчев 6

Антиминсът 10

СВЕТЪТ ОКОЛО НАС

Празниците на природата 13

Ден на равноденствието - Учителя Петър Дънов 14

Келтските празници - Данън Пери, Ян Търнбул 16

Декемврийското пълнолуние,
зимното слънцестоене и галактическият център 17

Светлината лекарство на бъдещето 18

Сфера на уран - Георги Радев 20

ПОГЛЕД НАВЪТРЕ

Човекът - Д-р Светла Балтова 24

ЕДИНСТВОТО НА ЖИВОТА

Единството - Борис Николов 27

Една история за дивите гъски 29

Живата земя - Джордж Тривелин 30

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

Учителят Петър Дънов "Ето човекът" 34

Руперт Шелдрейк 34

"Повторното раждане на природата" 34

Джеймс Лавлок "Живата земя" 34

Приказка за щастието 35

The new culture - culture of love

From the lectures of the Master Peter Deunov 38

Графики - Борис Николов

Стихове - Емили Дикинсън

Пред вас, приятели, е новият брой на списание "Житно зърно".

От 1924 до 1944 година то е дишало с пулса на духовния живот и на съвременната научна мисъл; на страниците му тя присъства добре изучена и усвоена и в същото време проникната и одухотворена от идеите на Учителя, които авторите са направили свой мироглед, своя гледна точка и жизнена позиция. Това е един успешен, респектиращ опит за среща между научното и духовното познание във време, когато "гордостта на интелекта" набира скорост заедно с устремното развитие на "положителните" науки и материалистичния мироглед.

Днес полето на тази среща се разширява и се изпълва с живот и напрежение. След 47 години мълчание на списанието, посетите и с негова помощ семена поникнаха и се раззелявиха, показвайки, че са живи силите и стремежът към слънчевото пространство на свободната мисъл. През 1991 - 1993 излязоха три броя. Последва нова пауза и нов опит за глътка въздух /Варна 1997/. Явно процесът на съживяване е труден - трудно е на скритото сърце на нашата общност да възстанови ритъма си и да поеме напрегнатия пулс на времето.

Опитваме се да доловим в него една свещена идея, чието присъствие става все по-осезателно - идеята за Единството на Живота. Все повече индивиди и общности, научни теории и духовни практики се проникват от тази идея и разбират трансформиращата ѝ сила. Това е свещената идея на новото Учение.

Ние приемаме житното зърно като най-прост и прекрасен неин символ. Ние чувстваме идеята за Единството като сърцевина на нашето верую и смисъл на нашите усилия. Затова я избираме за съдържателен фокус на списанието. Бихме искали то да ни запознава и сближава с хората, мислите, поривите, опитите и действията, които днес работят за Единството, да научаваме за резултатите, които наистина са постигнати и са толкова окуражаващи.

Бихме искали списание "Житно Зърно" да ни помогне да открием и разберем по-пълно дълбоката връзка между това, което днес става в света на Духа и онова, което в зората на века Учителят пося. Бихме искали списанието да помогне на всички ни да се справим с две трудни неща: да осмисляме сложните и съдбоносни процеси в края на века и - да го правим з а е д н о.

Когато човек вижда смисъла, той е в състояние да преодолее неимоверни трудности, когато го правим заедно, ние се докосваме до спасителния ключ към най-вълнуващата тайна, наречена Любов...

Нека да посегнем заедно към още малко знание за себе си, за братята си по съдба, за Земята, за Учението, за Смисъла и за ... Тайната.

Предлагаме ви няколко постоянни рубрики, в които ще се опитаме да обхванем и организираме идеите, размишленията, информацията. Може би рубриците ще станат повече. Разчитаме на вашето сътрудничество.

ЖИВОТО СЛОВО - резюме от беседа, с която по традиция започва всяка книжка; откъси и резюмета от беседи, тематични извадки, разговори с Учителя.

ШКОЛАТА - тази рубрика ще съдържа материали, разкриващи вътрешните принципи на Школата, духовната традиция, която тя носи и реализира, методите на работа, същността на ученичеството

СВЕТЪТ ОКОЛО НАС - представяне на нови научни концепции, теории, изследвания, които прехвърлят границите на традиционното мислене в съответните области и изграждат новия, цялостен възглед за света.

ПОГЛЕД НАВЪТРЕ - изследване на вътрешния космос, проблемите и постиженията в науките за човека.

ЕДИНСТВОТО НА ЖИВОТА - проследяване на тази идея както в Словото на Учителя и в разработки на негови ученици, така и в различните духовни движения и традиции.

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ - ще съдържа резюмета и анотации на интересни книги.

ПОЩА - Това, приятели, е вашата рубрика. Изпрацайте ни за нея всичко, което ви се струва значимо и вълнуващо.

Хубаво е да бъдем заедно!

Ж И Т Н О Т О З Ъ Р Н О

*“Ако житното зърно, паднало в земята,
не умре, остава си само; ако ли умре,
принася много плод.”*

Евангелие от Йоан, 12;24

Житното зърно е емблемата на човешката душа. То представлява велика история в развитието на Природата. Ако вие можете да разгърнете листа на житното зърно, да

проследите неговата история, щяхте да разберете напълно историята на човешката душа. Както житното зърно пада в земята и умира, както то пониква, израства и дава семе, същото става и с човешката душа. Може би за вас житното зърно представлява нещо много скромно, нещо, което няма никаква цена - 1/16 - хилjadна част от килограма; на колко бихте изчислили неговата цена, когато един килограм струва един грош? Обаче в житното зърно има сила, възможност, дух на самоотричане, с която сила то храни себе си и другите. И когато вие седнете на трапезата, не мислите никак за житното зърно, не знаете каква радост то внася във вас, какви мисли то носи. Вие не знаете неговия произход. Хората не го оценяват, кокошките също, никой не го оценява. Но то е една велика загадка в света.

Какво се крие в това житно зърно? То е емблема на живота. Когато го посеем, то ни показва накъде трябва да се стремим - към Онзи, от когото сме излезли - към Бога; че за да се стремим към Бога, трябва да се разклоним, да зацфтим, да вържем храна за света, т.е. “да помагате и да се жертвате за своите ближни, както аз правя”. Христос казва: “Аз съм живият хляб, слязъл от Небето”. А хлябът от какво става? От житното зърно.

Има един закон: Когато и истината се яви в света, тя няма да се облече в празнична премяна, а в най - скромна дреха. Затова и Христос се яви между еврейския народ в тази проста форма. Тази е причината, дето хората не могат да проумеят Истината. Такива са законите на този свят.

Но нека се обърнем към историята на житното зърно. Когато го посеят в земята, какво бихте казали вие, ако бяхте на негово място? “Свърши се с нас, изчезна нашият живот, изгни!” Но в житното зърно има повече

вяра, отколкото у нас. Когато е погребано в почвата, то гние и се сплува, но веднага разбира езика на Слънцето и щом първите негови лъчи се появят, казва си: "Аз няма да умра, аз ще възкръсна и ще принеса плод за грузи"; и в него се заражда енергия, и то почва да се стреми към Слънцето. Завързва, узрява. Но хората не го оставят, вземат сърп и го изрязват. Неговите страдания не се свършват тук; след като го ожънат, стягат го в снопи, после го бодват с вили и го мятат в колата, занасят го на гумното и го слагат едно връз друго на големи като планини купи. След това прекарват над него коне и дукани. Какво бихте помислили вие, ако бяхте на негово място? Като минат дуканията и копията на коня над житното зърно, събират го и го слагат в хамбара. Но мъките му и тук не се свършват: пресяват го, слагат го в чували и хайде на воденицата, под ония два тежки камъка, да го търкат и смажат съвсем. Ако бяхте на негово място, какво бихте казали? "И това било живот и свят, които Господ е създал!" Но житното зърно има велико търпение. Изваждат го от воденицата на брашно, донасят го в къщи, но пак не го оставят на мира; запретне се жената със своето сито, пресява го, туря му квас и замесва хляб. Вие да сте на негово място, ще кажете: "Нашите страдания се свършиха вече!" - Не! Като втаса хлябът, хайде в пещта, и като го извадят, виждаме хубавите самуни. - "Най - сетне нашите страдания се свършиха!" - Но като мине малко време, почват да чупят тия хубави самуни и да ядат. Житното зърно по такъв начин влиза в стомаха, образуват се сокове, които отиват в нашия мозък, и какво става? В нашия ум се образуват велики мисли, в нашето сърце - нови желания. Житното зърно носи грехата, която облича нашите чувства, то се излива в перото на писатели и поети, в лъка на цигуларя. Ето това дава житното зърно. И ако то не беше прекарало този процес на развитие, никога не бихме видели тия хубави неща в природата, защото житното зърно ни дава сили да гледаме и да виждаме.

Христос казва: "Аз съм жив хляб." А за да бъде човек жив, трябва да бъде в общение със своята среда, да се впусне в нея да помага и да му помагат. Както житното зърно е минало през този процес, и ние трябва да се жертваме по същия начин. И жертвоприношението не е толкова тежко.

Христос казва, че ако житното зърно, паднало на земята, не умре, остава само на този свят. Какво нещо е самотията в живота? Самотията е най - тежкото страдание, което може да изпита човек. Всички страда-

ния в света произлизат от това, че хората искат да живеят сами за себе си. Всякога злото се ражда от това желание да бъдем сами и да станем център на света. А в божествените закони това нещо е немислимо. В света можем да бъдем щастливи само когато живеем за Господа. И трябва да живеем за Него. Обяснение на това намираме и в самата природа. Когато Слънцето изгрява сутрин, то изгрява за всички, защото всички обича; то е внимателно към всички същества, от най - низшите до най - висшите, и затова всички отправят очи към него. От там иде тази енергия, която ви възкресява и въздига. Но казва ли ни Слънцето че трябва да влезем в него? То ни казва само да се възползваме от благата, които ни дава, и както то озарява света, така и ние трябва да пръскаме светлина и просвещение на окръжаващите ни.

Не трябва да мислим за бъдещето, а да използваме всички блага, които ни дава днешния ден, за добро; той ни носи всички бъдещи блага. Законът е такъв, че Бог, който е дал условия за този ден, ще ги даде и за другите. Няма защо да мислим какво ще стане с нас в бъдеще, а трябва да бъдем спокойни: има известни закони, които регулират отношенията на хората. Че може някой да направи пакост, това не е никак произволно, то ще стане по самия закон. Всяко нещастие обаче ще ви донесе благословение, всяка мъчнотия ще разкрие за вас нов хоризонт. Това можете да проверите всякога и за това не трябва да се безпокоите за нещастията, които може да ви се случат.

Някои ме питат какво ще стане с България. Ние не седнем да мислим разумно върху законите, които регулират живота, а търсим виновните. Кой е виновен? Виновен е индивидуалният живот на човека. Когато човек иска да стане цар на хората, той е виновен. И онзи, който иска да свали един цар, и той е виновен. Не казвам, че човек не трябва да желае да стане цар или царица, но кому? На себе си, на своя ум, на своето сърце, на своята воля. Как са вашите поданици - вашите мисли, чувства и желания, подчинили ли сте ги, турили ли сте ред и порядък в себе си? Вие първи дайте образец на света! Какъв ще бъде аз проповедник, когато се обръщам към хората и казвам: "Не крадете!", а сам крада, казвам: "Не лъжете!", а сам лъжа? "Какво ще стане с България?" Аз ви питам: Какво ще стане с вас? Не знаете, че дяволът е взел всичката ви собственост, продал ви е дори кожата, а вие питате какво ще стане с България. България - това сте вие! Трябва да се молите, да ви помогне Господ да изпълните този неканен гост из вас, да запазите своята собственост - своя ум и своето сърце.

Дяволът е виновен за тия страдания. Но не трябва да му се сърдите. Аз го похвалявам само в едно нещо - че е много работлив, не се обезсърчава; ако го изпъдите из едната врата, влиза през другата, ако не сполучи по един начин, търси друг, трети, четвърти. Ето една отлична и насърчителна негова черта. Господ казва: Вземете пример от него; той е учител на хората, учи ги и ще научи всинца; като ви лъже, лъже, най - сетне вие ще кажете: "Научихме твоите лъжи, не можеш ни излъга вече!"

За да обичаме Бога, трябва да сме готови да се жертваме, както Бог се жертвува за нас. За да го познаете, вие казвате: "Господи, дай това, което ни трябва!" "Дай, дай, дай!" - ето какъв зов се носи от единия до другия край на света. А нам ни трябва не богатства, а ония основни неща, които правят живота добър. Ние сме изоставили развитието на своето сърце и значи трябва да се върнем към този основен принцип - да развием и облагородим сърцето си. Злото не се гнезди в ума, а в сърцето. Всеки от нас трябва да попита своето сърце какво то желае. Нашето сърце се е покварило по наша вина; ние сме го карали много пъти като слугините да лъже, да мисли зло и т.н. Господ казва в Писанието: "Сине мой, дай ми сърцето си!" Той познава и вижда грешките на хората и иска от нас не друго, а да Му отворим сърцето си, да влезе Той в него. Ще кажете: "Как?" По същия начин, както отваряме прозореца, да влезе светлина в нашата стая. В онова човешко сърце, в което е влязъл Господ, дявол не влиза.

Христос казва: "Аз съм жив хляб и който ме яде, ще има живот вечен". За да можем да разберем думите Христови, трябва да се очистим: да очистим зрението, да очистим ума си. Нашият ум е едно прекрасно оръдие, когато знаем как да го употребяваме; но той е и много опасно оръжие, когато не умеем да си служим с него. Някои хора казват: "Ние трябва да мислим и да критикуваме", защото науката без критика не жела. Да критикувате, но как? Критика като хирургията - да изрязвате болно място от човешкото тяло - разбирам, тя е полезна, но да изрязвате здраво място, не разбирам. Наука - да, но за да се научим, непременно трябва да се проникнем от закона за добродетелта и любовта.

Когато ви говоря за любовта, не разбирайте, че аз проповядвам едно учение на мир и спокойствие. Човек, който иска да люби, трябва да опита най - големи страдания в света. Който не е страдал, той не може да изпита този божествен принцип на Любовта.

Ще кажете: "Как можем да приложим това учение в света?" Не се изисква от нас ние да оправим света. Светът е оправен, в него няма анормалности, всичко върви по определен ред; събитията, естествени или политически, знаем защо идват, няма защо да обръщаме туй течение. Но едно е необходимо - индивидуалното изправление на личността, била тя мъж или жена. Когато се изправи личността, ще се изправят нейните деца, а когато се изправят те, ще се изправят и техните близки, и целият свят сам по себе си. Какъвто е квасът, такова ще бъде и заквасеното. Този е принципът, който е положил Христос, и Христос действа, за да се осъществи той. И както една какавица се подема и се образува по - нататък пеперуда, така и светът ще се подеме и ще се измени към по - добре. Преобразуването трябва да стане в нашия ум, в нашето сърце, в нашата воля, и когато стане това преобразуване, ще почувстваме, че у нас има известна вътрешна сила. Тогава ние ще дойдем в съприкосновение с ония по - висши, напреднали същества, които наричаме светии. Като влезем във връзка с тях, нашият ум ще се просвети, както учениците се просветяват между своите учители. Светиите са учители на човечеството, те учат света как трябва да се живее и ние всинца трябва да се ръководим от тях. Вие ще кажете: "Къде са тия учители, на кое място са? Ние виждаме образите им в черква". Всяко нещо си има сянката и по нея ние можем да намерим предмета. Вашите желания в света са една сянка, вашите стремежи също; ако искате да разберете същността, трябва да вървите по закона - от сърцето нагоре, към вашия ум, да мислите за Бога. Бог работи в нашите умове. Разположението, което имате всеки ден, се дължи Нему. Както Слънцето ни разполага добре всеки ден, когато изгрее, така и щастливите минути в живота се дължат на това вътрешно Слънце, което ни е оряло.

А когато почнете да страдате, казвайте: "Още не съм минал през целия процес на житното зърно". И когато вашите мисли и вашето сърце се преобразят и станат прекрасни, тогава ще добиете образа и подобие на Божие, тогава Бог ще ви възкреси, тъй както Слънцето съживява посятото житно зърно.

Беседа, гържана от Учителя
на 23 март 1914 г.
Резюме

ШКОЛАТА

УЧИТЕЛЯТ, БРАТСТВОТО И ШКОЛАТА

Георги Стойчев

"Един Учител има в света. Учител в света е само Бог. Когато Христос казва на учениците си: "Един е вашият Отец", Той подразбира Великия Учител. Чрез Учителя, в универсалния смисъл на думата, познаваме великата Божия Мъдрост, която внася истинското Знание в света, всички живи импулси и идеи в живота. Един е Великият Учител в света, много са неговите проявления. "Едно е Знанието, една е Светлината, но Знанието от едно място не идва и Светлината през един прозорец не влиза."

"Учител е само Онзи, у Когото няма никакво насилие. Той е силен, но не упражнява насилие."

Учител е само Онзи, у Когото няма никаква лъжа. Неговата възвишена разумност изключва всякаква лъжа."

Учител е само Онзи, у Когото няма никакво зло. Неговата доброта изключва всякакво зло."

/ Беинса Дуно, "Учителят говори" /

Учителят става Учител, когато намери своите ученици. Ученикът става ученик, когато намери своя Учител.

Учителят се проявява на Земята в определени върхови моменти от развитието на човечеството, като разумен подтик вътре във всеки човек. Познаването на Учителя е духовен процес, свързан с Школата, с пътя на ученика.

За да се прояви Великият Учител, трябва всички разумни същества да се обединят. Христос е колективен дух, в Който са обединени всички Синове Божи, чиито души и сърца бликат от Любов и Живот. Един ден хората ще разберат, че

в света има една велика правова гържава, чиито граждани, Синовете Божи, са най-разумните същества, които живеят според Божия Закон и вършат Божията Воля. Тази правова гържава е единствената Велика Общност, която съществува в света - Великото Всемирно Братство, глава на което е Христовият Дух. Когато някои мислят, че могат да се противопоставят на тези братя, това показва, че те не разбират дълбокия смисъл, който се съдържа в понятието "Бял Брат", защото са под влиянието на друга една лъжа от интелигентни същества, с диаметрално противоположни разбирания за живота. Тази лъжа е така нареченото Черно Братство. То има своето място през земния период от еволюцията на Божествената Анхира, но неговото време е определено и силата му е ограничена.

Само онзи, който е в състояние да преодолява атаката на тъмните сили в себе си, може да служи на Светлината. На него Небето поверява трудни и отговорни задачи тук на Земята, само той може да бъде съработник на Бога. В неговото сърце принципите Любов, Мъдрост, Истина светят като три мощни слънца, които радират сила и знание. Душата му е като една от безбройните вечерни звезди, в неговото съзнание живеят всички разумни същества и той живее във всички съзнания.

Бялото Братство не е никакво видимо за хората общество или организация. Тези велики братя работят в духовните сфери на Земята. Те определят нейното настояще и бъдеще, ръководят своите избрани, внушават, указват в умове

те на готовите души пътя за тяхното повдигане. Държат в мощните си ръце съдбата на човечеството. Направляват действията на държавниците, дипломатите, политиците.

Земното Бяло Братство е отражение, проява на Йерархията - Всемирното Бяло Братство, което съществува в космичното пространство. Бялото Братство на Земята е почвата, в която Учителят посява идеите, за да се проявят в конкретна форма. Така Мировият Учител Бейнса Дуно даде на земното човечество знанието за Сътворението в над четири хиляди беседи, в окултните музикални упражнения, които са чудесен метод за пресътворяване на вътрешния свят на човека, и в Паневритмията, чрез която проектира идеите на Божественото творчество в определени геометрични форми, очертани от движенията на тялото. Новият свят получи своята духовна матрица, своя холограмен образ.

По законите на резонанса в земното Бяло Братство се промъкват и деструктивните сили на другото братство, което нарекохме Черно. Братята и сестрите усещат борбата, която се води, като центробежно и центростремително движение на идеи, мисли и чувства вътре в Братството, където става генерално противопоставяне на силите на единството и разединението. Вече казахме, че на силите на злото остава кратък период от време да се проявят, затова те бързат и са агресивни. Последните две качества са сигурен белег, по който можем да ги разпознаем, независимо от блестящите одежди, в които са облечени и от силата, с която разполагат.

Върховен момент в работата на Учителя на Земята беше откриването на Школата: Младежки окултен клас и Общ окултен клас. В класовете Учителят даде великото Знание на живота в достъпна, отворена за всяко човешко съзнание, но скрита за обикновената човешка интелигентност форма. Имало е още една, неизвестна Школа, в която Учителят е разкривал езотеричното знание на високо духовно поле за избраните и за невидимите си слушатели.

Братството и Школата съществуват заедно, по едно време, на едно място, но имаха своите различни задачи. Чрез Братството Учителят осъществи връзката между света и Духа, създаде възможност определени форми да се проектират и оживеят в съзнанието на обществото и човечеството. За такава форма можем да приемем братското селище, което Учителят нарече символично "Изгрев". То вече не съществува, но по света има хиляди така наречени планетарни селища, които са основани на принципите на духовното знание, практика и опит. В този смисъл Братството е видимата страна на Школата, а Школата е духовната страна на Братството. Братството е предверие то на Школата, където се опитват и изпитват кандидатите за ученици, така както кандидатите за посвещение са минавали през изпити, преди да бъдат приемани за ученици в древните светилища. В този смисъл Школата е духовно явление, проектирано в нашия земен свят. В Школата душата влиза в съзнателна връзка с Възвишените Същества и с Учителя. Подготвителната фаза на Школата е Братството. В Братството има слушатели и вярващи, в Школата има само ученици.

Кандидатът за ученик трябва да се справи преди всичко със своята личност. Личността е родена от първия принцип, който има стремеж да владее, да се налага, да управлява. В душата, като антипод на личността, е заложен вторият принцип - живот за Цялото.

В Братството тези два принципа са в непрекъснато стълкновение. Личността дава възможности за проявление на света в човека, а душата - за проявление на Духа. В Братството човешката личност е поставена пред изпитания, които може да разреши, ако даде нова посока за проявление на ума и сърцето. Умът и сърцето са двете антени, чрез които човек има възможност да влезе в контакт с Духа и душата, със Светлите Същества, с Космическия Разум, който има своите проявления извън човека и в човека. Учителят казва: "Всеки трябва да се запознае поне с един от видните професори на Природата, които да му помагат в трудните моменти от неговия живот. От познанието ви с видните професори на Приро-

дата зависи вашето повдигане. Като се ползват от това познание, мнозина изпадат в заблуждение и казват, че имали някакво откровение. Не! Школата на Природата с нейните видни професори е научна школа, основана на трезва и съзнателна работа, а не на сънища и откровения. Ученикът трябва да работи много над себе си, за да се свърже с Възвишените Същества на космоса, С Бога. ”

“Школата, в Която влизате, се нарича Християнска, окултна, научна Школа. Християнска е, защото законите, които се изучават, трябва да ги приложите най-първо за благото и повдигането на другите. Окултна е, защото с тези закони ще работите за развитието на вътрешните скрити сили, добродетели и способности. Научна е, защото всичко се проверява на опит.”

Школата, както казахме, е духовно явление, проектирано на Земята. В Школата се осъществява контактът между духовния и физическия свят. Тук тези светове се срещат и обменят своите сили и енергии. За да се поддържа тази връзка, най-важното условие е хармонията във вътрешния свят на всеки поотделно и между учениците. Затова в Школата не се разрешават никакви спорове, които нарушават хармонията, унищожават духовната и мощ и я превръщат във форма без съдържание. Силите на лявото посвещение добре разбират този закон и използват неовладените лични амбиции, за да внасят спорове и разединение. Тези личностни амбиции действат в повечето случаи на подсъзнателно ниво. Затова основната задача, която се поставя пред кандидата за ученик във всяка окултна школа, е да прояви братското чувство и Любовта, която огражда ученика със светлата си броня и го освобождава от неговата личност. В този смисъл Братството стои в основата на Школата.

В сърцето и ума на ученика от окултната Школа първо се проявяват отрицателните сили и енергии. Добре е ученикът, още на прага на Школата, в Братството, да научи закона за тяхното трансформиране, да им даде възходящо направление. Учителят казва: “Закон е: Всеки първоначален подтик в Битието е дисхармо-

ничен и в последствие постепенно се хармонизира. Защо е така - никой не знае.” Ако кандидатът за ученик влезе в Школата извисен и чист, с богат духовен опит, той ще срещне по-малко противоречия. Ако не е постигнал тези качества предварително, дълго ще остане в предверието на окултната Школа.

Една от най-важните задачи на учениците в Школата е да не се занимават със злото, а да използват неговата енергия. Ученикът не се занимава с проявите на злото в себе си и в другите, а ги превръща в източници на знание и във възможност за постигане на абсолютен самоконтрол. Когато мисли за Доброто, ученикът се свързва с Белите Братя, приема тяхната Любов и Мъдрост.

Проявата на физическите форми се основава върху принципа на поляритета. Активният принцип и пасивният принцип са винаги в равновесие, за да могат формите да съществуват на физическото поле. Братството като организация, като проявление на Космическото Братство на Духа, не може да избегне този закон. Затова в него присъстват поне 10% представители на лявото посвещение. Те са достатъчни, за да създават нужното напрежение, което да държи будни душите на верните и предани ученици, както и да служат за отдушник на отрицателните сили и енергии, които, казахме, първи изкласяват във всяка окултна Школа. На Ученика е абсолютно забранено да класифицира кой към кое Братство принадлежи.

Школата, която Учителят създаде, е по образец на Великата окултна школа на Бялото Братство на Слънцето. ” Ние сме една Школа, едно Братство, което има клонове по цялата вселена. Такива школи има на всички планети, които са под прякото ръководство на планетните духове, а Школата на Слънцето е под прякото ръководство на Христа, върховният Ръководител и Учител на школите на Бялото Братство по цялата вселена.”

Всеки от планетните духове е изразител и носител на един от Цветните лъчи, на които се разлага бялата светлина - емблема на Христовия Дух. Мисията и задачата на всяка планетна школа е в зависимост от лъча, от който произхожда.

Има школи на Земята, които са под ръководството на Планетния дух на Меркурий, който свети с жълт цвят и звучи в тона "ми". Те дават методи за развиване на обективния ум и за изучаване вътрешната страна на физическия свят, скритите качества на всички физически явления: минерали, растения, животни, хора, изучават силите, които действуват в тях. Тук се крие произходът на окултната медицина.

Школите, които се намират под ръководството на Планетния дух на Венера, който свети в син цвят и звучи в тона "ла", са породили всички изкуства. Те изучават света от естетическа гледна точка, красотата и хармонията в природата и човека.

Школите, които се намират под влияние на Планетния дух на Марс, който свети в червен цвят и звучи в тона "до", помагат за развиване на човешката воля като инструмент за работа със силите на материята. На тези сили се дължи механичното организиране на материалните форми - етап от еволюционното развитие и техническият прогрес в наши дни.

Школите, които се намират под ръководството на Планетния дух на Сатурн, който свети във виолетов цвят и звучи в тона "си", пробуждат философската мисъл на човека. Те са научили хората да мислят логично и причинно. Те дават методи за извличане на опитностите от миналото, скрити дълбоко в подсъзнанието. Сатурн създава първичните форми като материя от мисъл.

Школите, които се намират под ръководството на Планетния дух на Луната, която свети със зелен цвят и звучи в тона "фа", развиват въображението, сензитивните способности на човека, религиозното чувство, мистичното преживяване. От тях произтичат окултните приказки, безсмъртните литературни произведения на всички времена.

Школите, които са клонове на Централната Школа на Бялото Братство със седалище на Слънцето, имат за емблема белия цвят, който съдържа всички цветове, и включват в себе си задачите и методите на всички други школи. Такава е Школата на Учителя Бейнса Дуно. Както Слънцето е носител на Живот, така Школата на Учителя дава методи за придобиване на Живота, защото Животът е почвата, върху която се развиват всички способности и добродетели. Животът произтича от Любовта. Затова Учителят полага Любовта като основен принцип на Школата. Върху Живота като почва изниква знанието, което изучава Природата като жив организъм, като тяло на Бога. Това е Великото Знание, което включва в себе си науката, религията, изкуството.

За първи път в историята на окултното познание вратата на Школата беше широко отворена. С това ще се запомни нашия изпълнен с противоречия двадесети век. Знанието, което се е предавало тайно от уста на уста, беше дадено на цялото човечество. Сега окултните истини се популяризират, влизат в човешкото съзнание по различни пътища, намират своите агенти в научните среди - в областта на физиката, математиката, химията, биологията, психологията, медицината, изкуството. Учените и популяризаторите на окултното знание са пратеници на Бялото Братство. Те са силни, защото не се афишират. Със своето естествено поведението изграждат в общественото съзнание привлекателния образ на неизвестния все още човек на бъдещето.

Учителят казва: "Науката ще стане окултна и окултизмът - научен." Очакваме тази велика среща през новото хилядолетие.

АНТИМИНСЪТ

Антиминсът представлява четвъртото парче бял плат, лен или коприна с изображение на полагането в гроба на тялото Христово. На старогръцки “анти” означава вместо, а “мисион” - маса и или - “вместо престол”.

В четирите ъгъла на Антиминса са изобразени ликовете на четиримата апостоли с техните символи:

Горе ляво - евангелист Матей, с неговия символ човек, физическият и съответно земния елемент.

Долу ляво - евангелист Марко, с лъва, символ на ума и въздуха.

Долу дясно - евангелист Лука с телеца, символ на смиренieto, астралното тяло и водата.

Горе дясно - евангелист Йоан, символ на духовната страна на човека и огъня.

Вляво на платното са изобразени: оръжията, с които са измъчвали Христос - стълбата, по която е качен и свален от кръста, гвоздеите, с които е бил прикован, копието, с което е бил прободен в гърдите, тръстиката с гъбата, напoпена в oцет, която са му поднесли, когато е помолил за вода, кърпата, с която си е избърсал лицето, отивайки към Голгота, пурпурната мантия, с която е бил наметнат, когато е бил осмиван пред Пилат като цар юдейски, съдът, в който е измил нозете на учениците си на тайната вечеря.

Вдясно на платното са изобразени: колоната с петела, пропал три пъти, преди Петър да се отрече от Христос, бичът, с който е бил бит, тръните, от които са оплели венца, поставен на главата му, въжето, с което са били вързани ръцете му, кесията със сребърниците, дадени на Юда за предателството, каната с миро, с което е бил помазан, чашата, с която е пил Христос на тайната вечеря, а след това на Голгота в нея са събирали кръвта Му. По-късно тази чаша е била

отнесена от рицарите-кръстоносци, воюващи с мохамеданите за освобождаване на Гроба Господен, в Европа, известна е като Светия Граал и е пазена като светиия. Тук са фенерът и кандилото, символи на евангелската светлина и мечът, с който е бил посечен Апостол Павел в Рим.

Антиминсът се разгъва в определено време на богослужението, преди литургията, без него тя е невъзможна. От вратата на дяконите, вляво от олтара, свещенослужителят излиза с дискос с чаша вино и хляб, символизиращи кръвта и тялото Христови, което символизира още и доброволното отиване на Христос на кръстната смърт. Влизайки през царските двери/ централната врата на олтара/, свещеникът полага дискоса с хляба и виното върху Антиминса, като произнася тайно извършителните думи, при което става освещаването на хляба и виното и те “се превръщат в тяло и кръв Христови”. Някои ясновидци са твърдели, че виждат как лъч от Христос слиза върху тях и ги освещава. Без Антиминса литургия не може да се отслужи. Той замества Светия престол, а Престолът е символ на Христовото погребение и възкръсналия от този гроб Спасител. Образите на четиримата евангелисти в четирите краища на Антиминса означават, че Евангелието е обърнато към всички страни на света.

При освещаването на Антиминса, понеже се счита за жертвеник, в горния му край се зашива костичка от светец и се помазва с миро.

Антиминсът, и на камък да се постави, играе ролята на олтар, затова византийските императори, отправяйки се на дълги походи, са водели със себе си свещеници, които са извършвали литургия с помощта на Антиминса в полеви условия. От духовна глед-

на точка присъствието на Антиминс означава неведомото присъствие на Божията Благодат и на самия Бог. Когато се покланяме пред масата в олтара, все едно, че се покланяме пред Гроба Господен.

Горе - надпис на старогръцки: Този Антиминс, който е Божествен жертвеник и на него се извършва безкръвното свещеноедействие с тялото и кръвта на Господа и Бога нашего Исуса Христа в храма на св. Тома."

В облака на староеврейски е написано: Яхве / Йехова/.

Надписът на кръста гласи: "Исус от Назарет, цар юдейски".

Долу надпис: "Богородица Мария и председател на Св. Синод, в 1.01.1867 освети и подписа този Антиминс".

Долу надпис: "Този Антиминс се освети с благодатта и животворящ Дух при свещеноедействието на високопреосвещенството на богородица Мария и Вселенски патриарх Паисий и председател на Св. Синод в 1.01.1747".

Най-долу : "Манастира Еврон - светогорски манастир, метохът е в Солун. Отне-

чтан в печатницата на Алекси Ктимос - да се поменува целият му род".

Отгясно, по дължина на Антиминса: - "Осветен от месемврийския кирио Йосиф, 1820 г / осветен в Провадия, в църквата Свети Мина/."

Отляво - думите : "Агнец / жертва/ 1820г., 6 август, зашити мощи на Св.Мина."

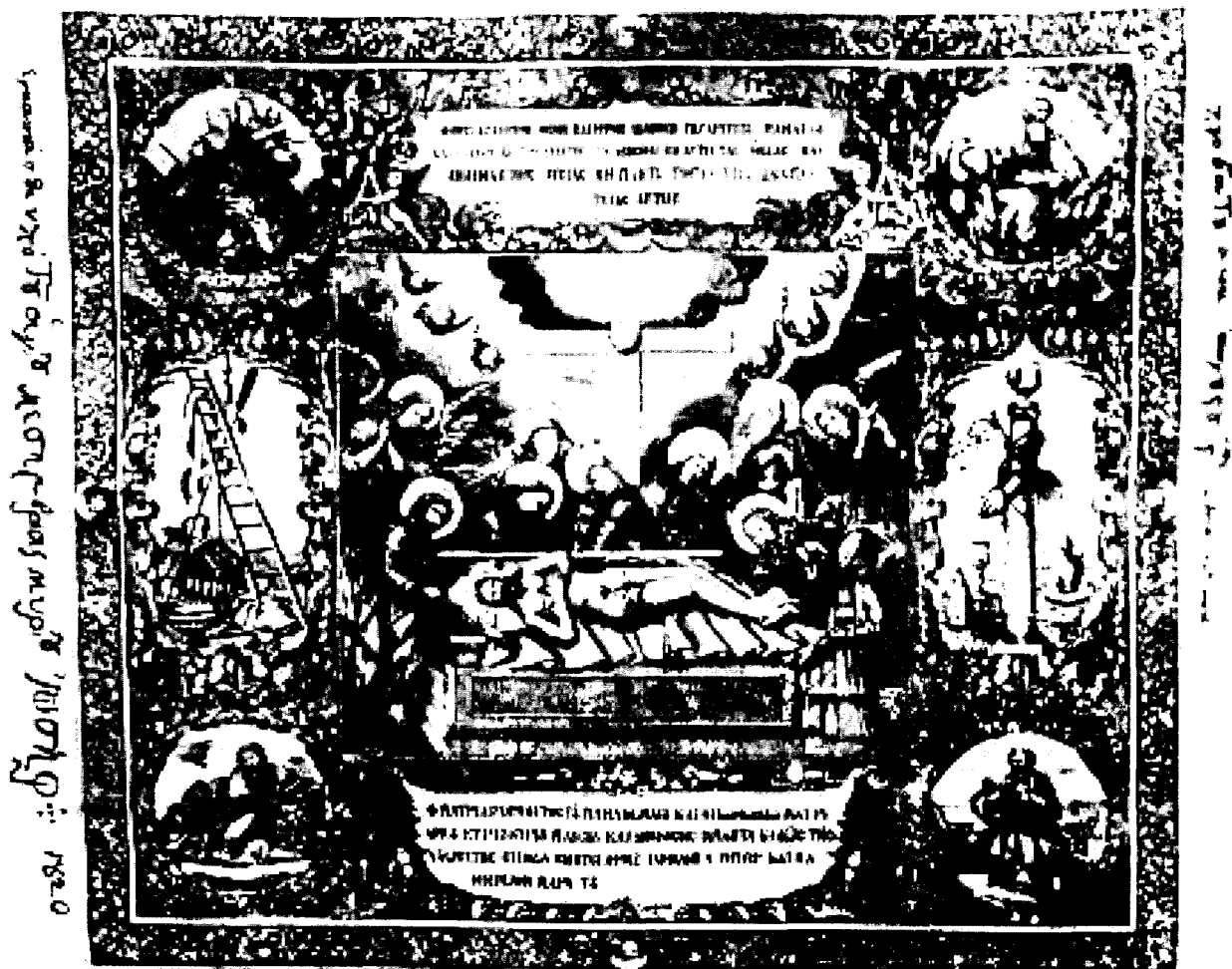
Отстрани долу вдясно: "Точно копие на старинен Антиминс, гравирани от Яков Ярмолинский, в собственото литографско ателие, 1897г., август."

Оригиналът се съхранява в Иверския манастир.

ИСТОРИЯТА НА АНТИМИНСА

Из спомените на свещеник Константин Дъновски, публикувани в "Заветници на свободата" от Т. Бъчваров, издание на сп. "Родина".

Историята на тримата младежи, решили да се посветят в служба на бога и станат монаси в Света Гора е известен. Тръгнали от Варна с гемията на гърка

Леонтис, при сблъсък с военен кораб, тя се разбила и те едва доплавали до брега около Солун. Планът на Небето бил друг.

Било е Велики петък, 10 април 1854г. Отишли в църквата Св. Димитър да се помолят и да благодарят на Бога за спасението си. Там ги срещнал тайнствен монах. Той ги заговорил и пожелал среща на следващия ден само с Константин. Разговорът е бил знаменателен.

“На другия ден, на Велика събота, на определеното време отидох в църквата и се помолих. Вчерашният старец се загаде и отиде направо при олтара и започна да се моли. След няколко минути ми даде с поглед знак да отида при него. Аз се приближих и му целунах десницата.” Синко, - рече ми той - за любов Христова желая да науча откъде си и за какво отиваш в Света гора?”

Аз му разправих като на изповед желанието и намерението си. Във време на говоренето ми се виждаше спокоен, но след няколко минути забелязах едно странно изменение в погледа му и по всичкото му тяло движение, а най-много, което ми вдъхна удивление, бе появяването на пламенен огън над главата му и неволно ме обхванаха тръпки.

“Драгий синко, ти наистина си избрал добрата част за себе си, но знай, че спасението на душата не зависи от мястото, но от начина на вярата в Исуса Христа. И не мисли, че всички ония, които са в Света Гора са праведни, защото и там може да бъде човек най-голям грешник, както и в мирът. Нито искам да те отвърна от намеренията ти. Аз те уверявам в Господа Вседържателя, че всякога, гдето и да си, когато и да е, трябва със страх и трепет да изработваш своето спасение. Заради това, послушай съвета ми - да си идеш там, на мястото, гдето ти е определено, понеже по Божия промисъл това място е било и ще бъде, тъй да кажа, прагът на чудни световни променения. Очите ти непременно ще видят всичко, речено от Господа, със залогът, който ще ти връча и ще бъде уверение като от Бога.”

След няколкоминутно мълчание, аз проумях от внимателния му поглед, че чака отговор и рекох: “Не съм противен на Волята Божия, защото е свята.” А той ми рече:

“Не е достатъчен отговора ти, за да угодим на Бога е необходима истинска вяра, да се подвизаваме и бодърстваме в молитви до последно дихание.”

“Отче - рекох - с помощта Христова и твоите свети молитви напълно се съгласявам и с готовност приемам всичко, което сте ми казали и ще ми кажете.”

Тогава вдигна ръце и очи нагоре и рече: “Нека е благословен Бог и Отец на Господа нашего Исуса Христа, който утаява от разумни и премудри и открива на младенци.” Тогава посегна към пазвата си и извади една бяла кърпа, нещо обвито, с което направи кръстно знамение към мене, после го сложи на камъните пред олтара. Като го разви и целуна, покани и мене, та го целунах, след това показва ми с пръста си напечатаните букви по него, дали ги познавам. Аз му рекох: “Ако е число, то е 1747.” “Така, вярно е, от това число води началото си този свят престол/ Антиминс/”.

Старецът разказал за видението на Йеромонах Теофаний от Иберийския манастир, което го накарало да отиде до Йерусалим, след това в Константинопол, при самия патриарх, и като взели за знак рибите, вписани в Евангелието, тъй като на елински рибата носи знаковете: “Исус Христос - Божий Син Спасител” и напечатали 153 образи на Божествени жертвеници. 153 - защото в евангелския текст Исус Христос 153 пъти е изпращал някой от учениците си да изпълни определена мисия.

“Сега, в тая тържествена за мен минута, с пълно упование на Божия Промисъл, като те наричам мое любимо чадо в Духа Светаго и ти предавам този залог, имай го в пазвата си, при сърцето си. Връчвам ти този Свят Престол Божий в уверение на най-голямата милост на Пресветая Троица. Всемогущият Бог е предопределил като най-главно молитвата и, както и Божествената Евхаристия /литургия/ да се извършва на този свят престол - Антиминс.

С това Бог известява, че между всички християнски народи, Бог храни едно особено благоговение към най-многострадалното славянско племе заради неговото простосърдечие и искреност.”

Старият монах Теофаний, след като странствал 12 години, се завърнал в Света Гора и предал Богу дух. В Атонския манастир е имало монаси българи, руси, сърби, румънци - все от народи, страдащи под турски гнет. Тези монаси се събирали на тайни молитви за да измолят от Бога освобождение на своите народи. Когато някой от тях тръгвал из света да събира помощи, носел със себе си Антиминса, като знаме на надеждата, събирал е на молитва по-будни и верни хора. Така тези скромни Божии служители подготвяли почвата, в която по-късно Левски пося смето на свободата като образува революционните комитети.

Материалът е подготвен от д-р Йорданка Попова, по спомените на отец К. Дъновски и справочна богословска литература.

СВЕТЪТ ОКОЛО НАС

ПРАЗНИЦИТЕ НА ПРИРОДАТА

Живата природа в своята целокупност е сбор от разумни същества от различни градации, които живеят в пълна хармония.

Учителят Петър Дънов

За нас Природата е нещо велико не само по своето устройство, но и по онази интелигентност и върховна разумност, които тя проявява. Живата Природа е сбор от мислещи същества, които представляват атомите на великия свят.

За да разберем празниците на Природата, трябва да променим отношението си към нея - трябва да я разглеждаме като жив организъм със свои форма, съдържание и смисъл. Да имаме представа от нейната форма, това означава да изучаваме всичките и форми, от съдържанието и - да изучаваме енергиите, които функционират в нея, а за да познаем смисъла е нужно да разберем какви разумни същества стоят зад енергиите и формите.

Ако я разглеждаме като сбор от механични процеси, тя ще остане за нас непозната.

Природата не обича покоя и застой. В нея съществува вечно движение и творчество, които се направляват от законите на разума. В тези закони забелязваме определен ритъм, периодичност, които са част от самата същност на Битието.

От централното Слънце на космоса идва мощен енергиен поток, който се предава на нашето Слънце. Този енергиен поток минава през Северния полюс и прониква през цялата земя, влива в нея живот и през Южния полюс се връща към Слънцето, което я препраща обратно към централното Слънце на Вселената.

Движението на енергиите в човешкия организъм се подчинява на същия ритъм. Северният полюс в човека е главата и главния мозък. От там енергиите се вливат в тялото като

чрез нервната система се предават на целия организъм.

Слънчевата енергия и енергията, която идва от центъра на Земята се срещат.

Там, където се срещнат, на повърхността на Земята се заражда животът.

През различните сезони на годината приливът на слънчева енергия към Земята е различен. Това се обуславя от положението на Земята спрямо Слънцето и обратно. Това е циклически процес, който има четири повратни точки: пролетното и есенно равноденствие, лятното и зимно слънцестоене. Всяка от тези точки слага начало на нов период в жизнения цикъл на Земята, в проявленията на цялостния живот на нея, намиращ израз както в природните цикли, така и в духовния живот на човека.

И така, първият празник на Природата е празникът на пролетта, когато има прилив на енергия във външния свят. Това е празникът на Любовта. Вторият - празникът на лятото, на "свещеният огън" е празникът на мъдростта. Лятното слънцестоене, наричано "Вратата на Рака", е свързано със стремението на душата да прояви щедро своето богатство в света на формите. Третият голям празник е в началото на есента - празникът на Доброто, на Правдата, на разпределението на богатата. Есенното равноденствие бележи нов прилив на духовни сили, активността започва да се отдръпва на вътрешен план. И най-после, в началото на зимата - 22 декември, празнуваме висшето познаване на Божествената природа. Това е Рождество - празникът на Истината.

Празниците на природата имат дълбок смисъл. Те са дни, в които при различни кос-

мични условия душата се намира в различни отношения с великата Разумност.

ПРАЗНИКЪТ НА ПРОЛЕТТА

Астрологически началото на пролетта се определя от влизането на Слънцето в 0° Овен - първият знак на зодиака. Това бележи началото на астрологичната Нова Година. Тогава започва прилив на жизнена енергия в северното полукуълбо и всички живи същества се стремят да възприемат тази енергия от Слънцето и се събуждат за нов живот.

Краят на зимата и идването на новия живот, когато земята започва внезапно да дава кълнове, излизайки от привидното мъртвило, е наистина чудо! Това е събитие, предизвикващо нещо повече от радост, възхвала на вечното поражение на тъмнината и смъртта и освобождаване от страха, когато човекът разбира, че тъмнината е отминала и светлината се е завърнала.

В молитва, в ритуал, в съзнанието и опитностите си човекът търси отново и отново да покаже и докаже непобедимостта на живота и преходността на смъртта. В Египет има легенда за смъртта на бог Озирис и разпръсването на частите му по четирите краища на света. Гърците имат един по-щастлив мит - за слизането на Персефона в подземното царство на Хадес. Персефона, дъщерята на богинята на земята Деметра, е била принудена да прекарва шест месеца със съпруга си, владетеля на подземното царство, но напролет, когато и било позволено да излиза навън, всичко живо ликува и приветства нейното завръщане.

Тук отново имаме концепцията за живота в неговата най-чиста и жизнена форма, защото със сигурност няма образ, символизиращ

по-добре живота от този, на девата-кралица, на младата девойка която във върха на разцветата си, узряла да даде нов живот от своята утроба, е принудена да слезе в пещерите на смъртта.

Така човекът започвал да проумява същността на живота, даването на живот и слизането му в тъмнина и смърт, когато животът води битка със силите на тъмнината и смъртта за да докаже себе си - по-великият и силният.

Кулминацията на този мит за всепобеждаващата сила на живота е християнският праз-

ник на Възкресението. Синът на Бога, Слънчевият дух, Този, Който дава живот, изцелява и възкресява от мъртвите, приема смърт на кръста, извършвайки велико Тайнство, повдигайки булото над тайните на Жертвата, Любовта и Живота.

“Аз съм Пътят, Истината и Животът” човечеството все още не осъзнава точността и дълбочината на тази фраза. В древността единици са могли да минат през Посвещение и да достигнат до Слънчевия дух. Сега той самият слезе на земята, за да срещне всяка човешка душа, която го търси. Идването на Христос на земята е най-значителното събитие в човешката история. С него е свързана основната идея на човешкия живот - идеята за безсмъртието.

Преминавайки през кръстната смърт, Христос отвори вратата към безсмъртието - през самоотричането, през жертвата, без които Любовта е невъзможна. Той остави в човешкото съзнание примера за пътя към безсмъртието - чрез безпримерно по своето величие смирение, чрез самоотричане и пълна вяра. Това е, което учени-

ДЕН НА РАВНОДЕНСТВИЕТО

Девети март / 22 март/ е ден на равноденствието. Той е символичен ден.

Преданието казва, че когато човек е бил създаден, т.е. роден, този ден бил петък. И тогава имало равноденствие.

Равноденствието на човека е възлизане на Слънцето от юг към север. Север е нагоре, а юг - надолу. От времето на Христа човек е започнал да еволюира, т.е. да се качва нагоре към Бога. Ако можете да ознаменуваме девети март като ден, в който скритите Божествени сили в нас започват нова еволюция - това е равноденствие или минаване от едно състояние на Битието в друго.

Равноденствието внася в човека най-хубави мисли и желания. От този ден скритите семена започват да никнат, да растат, да цъфтят и да пръскат своето благоухание. Човек без Божествения Дух е като черната земя. За такъв човек се казва, че е студен, мрачен, лишен от всякаква красота. Щом Божествения Дух, т.е. скритите сили в него почват да се изявяват, всички семена, треви и цветя започват да никнат, растат и цъфтят, да се обличат в различни цветове. Така човек става красив. Човек не може да бъде красив докато Божественото Слънце не изгрее в него, както Слънцето иде от северното полушарие към южното, т.е. от единия полюс на Битието към другия. Север означава истината, а още и смъртта. Юг означава добродетелта в живота. Докато не умре, човек не може да живее.

Това е закон. Животът започва първо със смъртта. Това е противоречие, но факт, който се проявява в самата природа.

*Учителят Петър Дънов,
9/22 март 1920 г. 8 ч. вечерта
ул. "Опълченска" 66, София*

ците и adeptите на древните школи са усвоявали за десетилетия и единици са могли да достигнат - стъпките в пътя на себerealизацията, водещи до Посвещение и допринасящи за еволюционния процес на цялото човечество. Тези стъпки светят като пример, написани не само на книга, отпечатани във всяко сърце, независимо от индивидуалната религиозна и расова принадлежност.

Христовият дух проникна всичко на тази планета - той е крехкото стръкче и тишината на планинските върхове. Той проникна невидимите земни царства, "освобождавайки грешниците" и тласна земната еволюция напред. Като изпи горчивата чаша на човешките грехове, Христос позна човешкото минало, след освобождаването си от кръста Той видя бъдещето на човечеството.

Той е навсякъде и завинаги. Защото - и не е случайно, че всички приказки имат добър край - Доброто и Любовта са тези, които винаги възтържествуват.

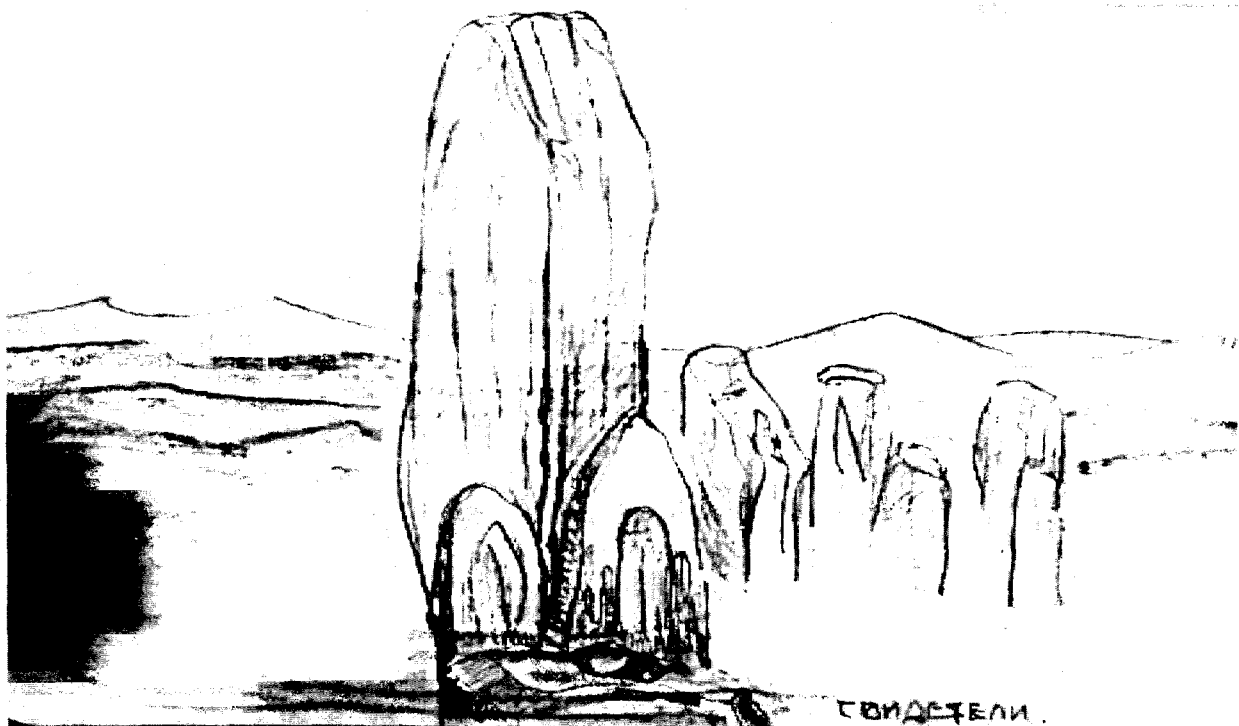
Възкресение Христово е празникът на всепобеждаващата любов. Ликуват храмовите камбани, звучи радостният химн: "Слава на Бога във висините, благословение за човечеството."

В наши дни великият християнски празник, наследил пасхалните мистерии, придобива планетарно значение. В началото на новото хилядолетие той разкрива отново своя дълбок езотеричен смисъл като един от празниците на обединеното човечество, призвано да изживее заедно възкресяващата сила на любовта.

Като празник Великден има много стари традиции, още от предхристиянско време. В същия момент се отбелязвал еврейският празник Песах /оттам и латинското Пасха/, който е бил свързан с освобождението на евреите от египетско робство. Песах е съвпадал с деня на първото пролетно пълнолуние /според еврейския календар 14-ти Нисан/. От самото начало християните се стремели да отделят Великден от еврейския Песах. Оттогава са и споровете между Рим и Александрия, свързани с Юлианския и Грегорианския календар по отношение отбелязването на лятното и зимно слънцестоене и пълнолунието. В крайна сметка в 6-ти век се приема Великден да се празнува след пролетното равноденствие, в неделята след първото пролетно пълнолуние.

През 5-ти век патриарх Кирил е изработил таблици за точното определяне на Великден, които били допълнени от Дионисий Ексигим и англосаксонският монах Веда Венерабилис. В Дионисиевите таблици са въведени 19 годишни кръга, за да се улесни астрономическото изчисляване на първото пролетно пълнолуние. Тези таблици се използват и до днес.

Рубриката е подготвена по материали на Боян Боев и по преводни материали от Д-р Йорданка Попова и от Татяна Йорданова

Келтските празници на природата

Данън Пери, Ян Търнбул

Има различни начини за измерване хода на годината. Ние познаваме Юлианския календар от 12 месеца, който е обичаен за нас. Друг начин е видимото движение на Слънцето около Земята, като при това движение се отбелязват най-високата и най-ниската точка - двете слънцестояния, и средните точки - равноденствията.

Келтските народи са се вслушвали в друг годишен часовник. Той отбелязва четири точки в годината. Тези точки са свързани с промяната на циклите в полята и градините и са опорни моменти, в които животът просто и естествено променя посоката. Всеки подобен обрат е своеобразен празник, с който се приветствува промяната.

Имболк / 1 февруари/ е празник на измиване лицето на Земята. В навечерието на празника старата женска богиня на зимата Кайлич пие от свещения извор и се преобразява в девата Бригита.

Това преобразяване става във всеки от нас, когато изживяваме промяната от периода на вътрешно съзерцание към външната съзнателна изява.

Келтските хора имат традиция да удрят земята с пръчки, за да се събудят семената.

Това е времето, когато се увеличава светлината, а тъмнината намалява.

Белтейн / 1 май/. Първият ден на май е бил отбелязван хиляди години като ден на плодородието, когато Природата ярко излага на показ своята красота, за да отвори дверите на новия живот. В келтската традиция Белтейн е известен като Магията на цветовете. Този празник се празнува с танци. Това е време за работа, за проявление на любовта на физически план.

Телтан / 1 август/. Това е празник на жътвата, на реколтата. На този ден келтите са празнували ритуален брак между Слънцето и Земята. Космичното съчетаване на мъжките и женски енергии било много признавано като много важно за поддържане на хармонията и изобилието.

Самхейн /31 октомври- 1 ноември/ Самхейн е вратата, входът към светилището - към употребата на майката Земя, от която израства всичко, което е интуитивно и съзерцателно и присъщо за Земята..

Вечерта срещу 1 ноември е "Хелоу уин"/ ноцта на вси светии/. Всички духове на Земята тази нощ си заминават.

Келтите особено ценели ясното, отворено пространство, което следвало след тази нощ и нарекли това време за начало на тяхната година. Те палели огромни огньове, в които изгаряли образите на старата година и хората се освобождавали от страховете и тревогите на миналото.

На този ден светът на физическата реалност и светът на духовната реалност се обединяват.

Келтите се вслушвали в чувствата на Земята и точно са предусеждали промените в сезоните. Слънчевият календар на слънцестоянията и равноденствията е външен, мъжки, докато келтският е вътрешен, женски. Затова си струва човек да го изживее.

Природата е - което виждаме
Хълмът -следобедното поле -
катеричката - залезът - бръмбърът
или природата - е небе.
Природата е - което чуваме -
морето - певецият кос-
гръмотевицата - щурецът -
или природата е - глас.
Природата е - което знаем -
но не казваме с уста -
че мъдростта ни е безсилна -
пред нейната простота.

ДЕКЕМВРИЙСКОТО НОВОЛУНИЕ, ЗИМНОТО СЛЪНЦЕСТОЕНЕ И ГАЛАКТИЧНИЯТ ЦЕНТЪР

Настъпва нещо, което е може би най-значителното астрологично събитие в човешката история.

Точките на слънцестоянията и равноденствията образуват на небето кръст, който като че се завърта веднъж на 26 000 години.

Всеки 6500 години точките на слънцестоянията, или на равноденствията се изравняват с екватора на нашата галактика. Екваторът на нашата галактика е това, което виждаме, когато гледаме пояса от звезди на Млечния път в тъмна нощ.

По време на зимното слънцестоене през 1998г. центърът на Слънцето съвпадна точно с центъра на Галактичния екватор. Това означава силно навлизане на галактична и звездна енергия в земното поле и начало на галактично посвещение, което ще бъде завършено за около 13 години - до 2012г.

Най-важното астрологично събитие в историята на човешката цивилизация става сега. "Земният кръст", образуващ се на небето от слънцестоянията и равноденствията, се равнява с центъра на нашата галактика. Тропическият зодиак, използван в астрологията, се основава върху този "земен кръст" /двете точки на равноденствията и двете точки - съответно на лятното и зимно слънцестоене - б.ред./. Последното такова изравняване е било когато настоящата човешка цивилизация е била "посадена" на Земята преди 6500 години.

Ако бихме могли да виждаме през Слънцето, в момента на последното зимно слънцестоене щяхме да видим, че центърът на Слънцето е точно изравнен с центъра на Млечния път, обозначен технически като галактически екватор. "Галактичният прозорец" ще бъде отворен между 1999 и 2001 г. Това е подготовка за Галактичната вълна, която ще дойде през 2012 г.

Зимното слънцестоене през декември 1998 г. стана начало на безпрецедентно галактично изравняване. Фотонният пояс е метафора за това събитие.

Новата луна на 18.12.1998 също бе астрологически изравнена с галактичния център.

Това беше време, когато бе важно да се освободим от всички ненужни програми от миналото и да се приготвим за новата енергия. От галактичния център получават своето духовно ръководство всички звезди, които виждаме. Още когато Земята се е създавала, Плеядите вече са функционирали като местен център за галактическа трансмисия към Земята. От галактична перспектива земята едва сега еволюира към нивото, на което ще може да получава енергии и вибрации директно от галактичния център. В галактичната астрология центърът на галактиката е аналогичен на Висшето Себе. Това, което ще създадем на Земята ще надхвърля всичко, което сега можем да си представим.

СВЕТЛИНАТА: ЛЕКАРСТВО НА БЪДЕЩЕТО

Материали от конференцията "Светлина 98"

Значението на светлината в нашия живот и нейният лечебен потенциал бе темата на важната международна конференция "Светлината '98", проведена в Англия при "Heading University". Следвайки американската конференция "Светлината в годините напред" тя събра хора, които работят със светлината и цветовете в широк кръг дисциплини.

Двете конференции бяха вдъхновени от Джейкъб Либерман, автор на "Светлината: лекарството на бъдещето" и "Свалете си очилата и гледайте".

Като млад оптометрист, започнал да се пита защо очите, като че ли са единственият орган в тялото, който привидно не успява да се лекува и често се влошават с течение на времето. Собственото му късогледство се коригирало след една преобразяваща медитация и това го вдъхновило да се заеме да лекува другите като използва светлина и цвят.

Дж. Либерман бил убеден и вярвал, че функцията на очите е да приемат светлината в тялото. На конференцията той каза: "Ние живеем в слънчевата система. Ние сме произлезли от светлината. Връзките ни със живота и със светлината са едно и също нещо. Всяка честота на светлината е хомеопатично лекарство на живота."

Друг виден участник на конференцията беше д-р Урсула Андерсън, международно известна британска лекарка, която работи в САЩ. Според нея: "Енергията на светлината обхва-

ща няколко различни честоти и всеки цвят на дъгата и играе основна роля в конкретни аспекти на нашата физиология." Тези цветове са свързани с чакрите, които са енергийни центрове в тялото. Чакрите могат да се разглеждат като вид динамо, чрез което се разпространява (разпределя) светлинната енергия, когато

влиза и излиза през тялото. Всяка чакра има собствена характеристика и специфичен цвят и конкретна честота на вибрацията, свързана с естеството и качеството на ендокринната жлеза на дадената чакра.

"Убеждението, което изразявам - казва д-р Андерсън - е, че ще можем да лекуваме нарушените функции и болестите чрез възстановяване нормалните честоти на тези чакри, които са разстроени и обезпокоени. Когато всичко е хармонично, съществува свободно протичане на енергия и дъгата става бяла светлина. Бя-

лата светлина е символът на любовта. Тя също е символ на цялостност, пълнота и святост - което означава, че тяло, ум и душа са в резонанс и усещат своята връзка с вечната светлина и Духа - техния творчески източник.

Когато нещо не е в хармония и има препятствия за свободното протичане на енергийния поток, светлината става слаба, мъждукаща - цветовете и не са в пропорционално съотношение един с друг, като някои избледняват, за-

*Светлината е Духът, Който слиза от
слънцето и има пряко
съприкосновение с нашия живот. Всичко,
каквото
притежаваме, се дължи Нему. Тази
разумна сила -
Бог - изпраща Духа си и тя е, която
гради у нас.*

*Който иска да преобрази живота си, той
трябва да се свърже със
самата светлина, да се ползва от
нейните енергии.
Работете с цветовете, с различните
краски, като методи за
лекуване и за набавяне на онези енергии,
които липсват в
организма.*

Учителя

гълхват, други са акцентирани и това води до безпорядък, нефункционалност и чувство за дисонанс и откъсване от вечната светлина на Духа.”

Пионерската дейност на д-р Андерсън в полето на педиатрията, душевните заболявания, превантивната медицина и общественото здраве са и донесли международна признателност и известност. Тя каза, че мисията и е била “да посочи ролята, която светлината играе в произхода на емоционалните и поведенческите разстройства, а също и на насилието, което осакатява, ако не се пресече, душата на тези които наистина са деца на светлината. ”Тя изучава как светлината, цветовете и техните енергии могат да подпомогнат изцеляването на тези рани.

“В моята практика децата често ми казват, че няма светлина или цвят в техния живот. Това е показателно за душевните заболявания и насилието, което заливат света. В последните две десетилетия има една експлозия на емоционалните разстройства, в поведението и способността за учене при децата. Децата са различни от онези преди двадесет години. Ние замърсяваме светлината и нарушаваме баланса на нейните енергии. Сега трябва да се заемем с имунизирването на децата срещу заболяването и нефункционирането на душата. Трябва да ги учим как да променят своите енергии като използват различни терапии с дълбоко дишане и ръководена визуализация, което да създаде спокойни и умиротворени енергии.”

На конференцията д-р Андерсън каза: “Мислите въздействуват на нашите емоции, на имунната ни система, на жлезите с вътрешна секреция и всъщност на всеки функциониращ орган на ума и тялото. “Тя продължи с това, че в епоха, в която интелектуалното пространство е бомбардирано от образите на насилие, и жестокост и материализъм, най-важната професия в света е майчинството.

Д-р Кристина Пейдж повтори казаното от Д-р Андерсън и Либерман и добави: “Най-голямото замърсяване на нашата светлинна система са нашите мисли. Всички ние имаме вътрешна способност да създаваме вибрациите, които са ни нужни.”

Проф. Кира Самойлова от Петербург разказа как тя и нейните колеги в Русия лекуват своите пациенти с фототерапия: облъчват малки количества кръв със светлина, която възстановява нормалното функциониране на всички кръвни клетки, циркулиращи в тялото със забележителни резултати при широк обхват на заболявания. Мери Боулс от Америка докладва за голям успех при ползване на светлина и движение при лекуване на деца, неспособни да учат.

Сега са ни достъпни различни светлини в пълен спектър за домашно ползване и други уреди, с които бихме могли да поправим т.н. разстройства и смущения, причинени от намаленото слънчево греене през зимните месеци. “Но - казва Либерман - когато разширяваме съзнанието си, ние все по-малко се нуждаем от външни техники и технологии. Необходимо е да използваме светлината докато я виждаме. Средствата, уредите, техниките и мисловните конструкции са само начини да върнем на съзнанието си изгубените наши части. Днес сме на прага на една “нова лечебна парадигма”, но новата медицина се оказва идентична на най-старата - Вътрешният Лечител. Присъщата интелигентност и разум Природата знае точно как да лекува себе си и другите. Ние сме направени от нещото, наречено светлина. Светлината е същност, лишена от форма, която поражда формата, наречена Живот.

СВЕТЛИНАТА Е МОСТЪТ НА ДЪГАТА.

Всичко, което е било и ще бъде, се съдържа във всеки лъч на светлината. Светлината създаде космоса. Любовта на Бога е светлината, която виждаме всеки ден, когато виждаме Слънцето. Слънчевата светлина е сила, енергия за всяка ваша нужда. Тя е вашият личен генератор и енергиен генератор за планетата. Бог вече е дал силата, от която се нуждае човечеството за своето продължение. В златната епоха на Водолея мъдрост ще движи ума и слънчевата енергия ще движи планетата. Космичният дух е мощен, всевиждащ, всезнаещ и вселюбящ. Гледайте повече към златната слънчева светлина. Всичко, необходимо за духовното и физическо развитие, е тук.

в-к “Позитивни новини”, бр 17/1998г.
превод от английски

СФЕРА НА УРАН

Мъдрецът живее без закон.

Глупецът трябва да живее със закон и под закон.

Ако мъдрецът живее със закон, той е нещастен.

Ако глупецът живее без закон, и той е нещастен.

Георги Радев

Беинса Дуно

“Учителят говори”

Уран е една от планетите, които упражняват силно обаяние върху въображението на хора, запознати поне малко с астрология. Като четат, че Уран поражда у човека склонност към напредничащи идеи и стремеж към освобождаване от всякакви предразсъдъци, те считат и себе си за “уранианци”. Нерядко те очакват да намерят потвърждение на това свое често пъти суетно желание в своя хороскоп. Разбира се, в повечето случаи остават разочаровани. Оказва се, че Уран не заема силно положение в техния хороскоп, за да играе в душевния живот и съдбата им някаква силна роля. В най-добрия случай той може да има добър аспект към някои от основните астрологични фактори, определящи характера и темперамента, умствения строй и съдбата на човека. От там произтича известно “ураново влияние”, което може да се прояви в най-различни посоки. У един индивид със стремеж към напредничащи идеи то ще подхрани тъкмо този стремеж. Това обаче не означава, че той е “уранианец”. Тук му е мястото да кажа, че уранови типове, така завършени и оформени, каквито са сатурновият, юпитеровият, слънчевият или марсовият тип, днес не съществуват на Земята. Има обаче известни умствени, емоционални и волеви прояви, има и известни физически прояви, които се характеризират като “уранови”.

Очевидно Уран действа като един свят от сили, които сега се събуждат в човечеството и се стремят да се въплътят в него. Тия сили са по-тънки, по-флуидни, по-неуловими от силите на планетите, включени в орбитата на Сатурн - старият, напълно оформен вече свят на личното, егоцентрично съзнание. Това са сили на един нов, отвъдсатурнов свят, които се стремят да разчупят

твърдата сатурнова черупка на затворената в себе си личност и да свържат човека с космичното съзнание. В този смисъл Уран може да се нарече врата на космичното съзнание в човека. За да изразят принадлежността на Уран към един по-висок свят, който астрономически се простира отвъд пръстена на Сатурн, астролозите го наричат октава на Меркурий, имайки предвид неговия подчертан умствен характер.

В това название мнозина подозират скрита помисъл да се спаси класическата седморка от планети, нарушена от откриването на новите, трансатурнови планети. Ние няма да разискваме тук разните спекулации на астролозите по този въпрос. За нас е важно, че в дадено историческо време започват да действат известен род сили, които се проявяват в ред типични явления както в индивидуалния, тъй и в обществения живот на човека - в наука, изкуство и пр., и че този род явления, както показват астрологичните изследвания, могат да се свържат с един физически център на нашата слънчева система - планетата Уран, респективно с нейния астрономически цикъл. Така или иначе, след откриването на Уран от Уилям Хершел в 1781 год. тази трансатурнова планета, която революционизира класическата астрологическа система с нейните седем планети, вече намери място в астрологичната практика.

Някои може би ще попитат: “Нима Уран не е упражнявал влияние преди датата на неговото откриване? Нали и преди е съществувал като планета от слънчевата система?” Действително Уран е съществувал и преди да стане знаен за нас. Астрономите са го наблюдавали и по-рано, но са го смятали за звезда. Уран е съществувал, както е съществува-

ло и електричеството в природата, преди да бъде открито и проучено в лабораториите на физиците. Ала електричеството стана онo-ва, което е днес за човечеството - една от най-мощните енергии, които преобработиха външния образ на човешката цивилизация - едoва след като беше открито.

Същото се отнася и за по-фините сили на Уран от чисто психично естество. Човек трябваше да стане възприемчив за трептенията на тези сили, той трябваше да развие у себе си известни възприемателни психични апарати, за да може да улавя урановите вълни. За да станат известни сили творчески у човека, за да може той да ги прояви в живота, трябва да направи съзнателна връзка с тях. В случая с онези сили, които астрологичната символика обединява под името "Уран", защото ритъмът на техните сложни прояви в земния живот съвпада с цикъла на този далечен член от нашата слънчева система, наистина се потвърждава многократно изтъкваният от астролозите окултен закон - една планета става позната и видима за хората тогава, когато нейните сили започнат да се проявяват активно в техния живот. Явно е следователно, че Уран и преди е действал, но така както електричеството е действало в природата, преди да бъде въпрегнато на работа от творческия дух на човека. Уран е произвеждал известни общи процеси, които са стояли вън от обсега на човешкото съзнание.

Характерен е фактът, че както Уран, тъй и Нептун са открити по време, когато у хората се появява един мощен порив към индивидуална и социална свобода, когато у тях се появява стремеж да разрушат всички овехтели обществени, морални и религиозни прегради, всички догми, всички стари вярвания, които са спъвали свободната мисъл и пълната проява на човешката индивидуалност. Политически и социално това се изразява в американската и френската революции, които избухват около времето, когато Уран бива открит.

В литературата този стремеж към освобождаване на човека от всички условности и предразсъдъци, които сковават неговите творчески сили, е намерил ярък израз в произведенията на Ибсен. Знайно е, че мирогледът на Ибсен се характеризира обикновено като индивидуалистичен. Това означава, че и в социалните си, и в етическите си възгледи Ибсен поставя на преден план отделния човек, а не обществото. За Ибсен най-голяма ценност в живота представлява самосъзнателният и цялостен човек, оформената индивидуалност,

която се ръководи не от външните писани закони, а от вътрешните закони на своето естество. Той иска пълна свобода за тази съзнателна и отговорна личност, която разбира своето призвание и иска да го следва неотклонно. Очевидно пред погледа на норвежкия драматург се е мяркал идеалният образ на урановия тип, който намира пълно въплъщение в символичния образ на Водолея. Водoley - това е човекът, който след като се е катерил подобно на козата по планинските стръмнини и върхове на Козирогa, след като е познал самотата, ограниченията, лишенията, съмненията и борбите на Сатурн и ги е превъзмогнал чрез самоотричането, най-сетне се е добрал до извора на космичния живот, от който налива своята урна, за да излее водите и на изжаднялото човечество. Издигнат над всички условности на временния живот, свободен от всички човешки ограничения, защото ги е превъзмогнал, той представя образа на мъдрец, "който живее без закон". Понеже у него е пробудено космичното съзнание, той всъщност "живее според онзи жив закон, който е написан в душата му" / "Учителят говори" из главата за Мъдростта./

Между този идеален тип на човек - мъдрец - и глупец, "който трябва да живее със закон и под закон", има грамадна междина и в тази огромна междина, в която се срещат хора от различни степени на съзнание, действувa Уран със своите мощни електрически токове. На хора с непробудено съзнание Уран често влияе отрицателно. Оригиналността и гениалният полет на мисълта, които той събужда у напредналия духовно и интелектуално човек, у обикновения човек се израждат в ексцентричност. Свободата на духа, издигането над човешките ограничения и предразсъдъци, които отличават първия, се превръщат у втория в безпринципност и своеволие, той отхвърля безразборно всички обществени и нравствени закони и ако е социално настроен, често се противопоставя с наивни средства на установения ред. От този тип са анархистите и терористите, които искат да въдворят безвластието с насилнически средства. Учението за безвластието, разгледано от неговата идейна страна, спада без съмнение към сферата на Уран. То представя един прекрасен пример за това как високите трептения на Уран се пречупват в съзнанието на хората. Без външна власт, без външен закон може да се живее само в света на истината и свободата. И Уран, "будителят", със своите трептения иска да пробуди у човека дълбокия копнеж към този именно свят на истината и

свободата, да го подтикне да развие у себе си тия високи качества, чрез които единствено може да стане гражданин на този свят. Уран - индивидуалистът в най-благородния смисъл на думата - подтиква човека да постигне първо индивидуално тази висока степен на развитие, а след това да помага и на другите да я постигнат. Това е мисията на Водолея. У обикновения човек обаче той пробужда само един смътен инстинкт за свобода, който се изразява в бунт срещу всичко, което подтиква и ограничава. Често при лоши аспекти на Уран индивидите от този тип са крайно своеволни, ексцентрични, резки в обноски и постъпки. Мислейки се за свободни, те не зачитат нито семейните връзки, нито обществените норми и обичаи, нито нравствения дълг, нито юридическия закон. В своята най-крайна форма тук се проявява така нареченият асоциален тип. И при типа диктатор с неговите изострени лични чувства, с неговото повишено самочувствие на "водач", на "силна личност", чиято воля е закон не само за него, а и за всички, които води и управлява, е доста силно влиянието на Уран. Поне фактите, които ни предлага съвременната политическа действителност, потвърждават това. Но при тях урановото влияние, пречупено през една силно развита лична сфера, се съгъстява и в съчетание с други планетни фактори, дава характерния "диктаторски комплекс".

Уран изобщо има два полюса - единият му полюс лежи в областта на космичното съзнание, което носи новото, идейното в света; другият му полюс се намира в колективното подсъзнание, от което под неговото активизиращо влияние се появяват на повърхността образи и идеи на минали раси и култури.

За погледа на някои астролози диктаторите са само фокуси на една дълга расова наследственост. Те са носители на неосъществените, подтиснати идеи на миналото, които се стремят към осъществяване. В тях е фокусирана енергията на низ от поколения, които трябва по необходимост да дойдат до логичния край на своята съдба. Разбира се, между индивидуалния строеж и съдба на диктатора и тази на расовия колектив има едно съвпадение, което за астрологичната философия е напълно ясно, като се има пред вид законът за съответствията.

Споменатите по-горе два полюса на Уран се изразяват астрономически във възходящия и низходящия възел на неговата орбита. Знайно е, че равнините, в които лежат орбитите на планетите, се пресичат с равнината на

еклиптика, т.е. плоскостта, в която лежи земната орбита, в така наречените възлови линии.

Възловата линия на Уран минава през знаците Близнаци и Стрелец. Възходящият му възел е на около 13.40° от Близнаци, а низходящият - на около 13.40° от Стрелец. Възходящият възел представя полюса, през който се вливат известни космични сили и се асимилират, за да се проявят навън. Низходящият възел е полюс на дезасимиляцията, където става освобождаване на онова, което подлежи на разпадане. Първият е свързан с "настоящото", вторият с "миналото".

Обстоятелството, че възходящият възел на Уран лежи в Близнаци - знак на конкретния ум, на разните видове интелектуална и физическа обмяна - показва, че обновителните, творчески сили на Уран действат по интелектуален път, чрез конкретния ум.

И наистина, силното развитие на съвременната физика, както експериментална, така и теоретична, електричеството и многобройните изобретения, чрез които тази енергия беше впрегната за задоволяване на практическите нужди на живота, новите съобщителни средства, бързото развитие на въздухоплаването - това е една огромна дейност на човешкия ум, която се разви в сравнително кратко време благодарение на мощния импулс на Уран, под влияние на неговия изобретателен гений. Конкретният резултат от бързото разрастване на новите съобщителни средства беше скъсяването на географските разстояния. Днес няма далечни разстояния - вестта за едно събитие се предава по всички посоки с магична бързина, така че всички хора вземат ако не непосредствено, то поне духовно участие в него. Разстоянията и границите изчезнаха, а това носи Уран - освобождаване от всички изкуствени граници: физически, умствени и морални, които човекът е прокарал. Той издига човека в един свят на свободно движение, което се извършва не по предварително очертани пътища. Той издига човека във въздуха, който символизира умствения свят. Един прекрасен символ на Уран е аеропланът. Както той носи в себе си своите апарати за ориентиране и движение във въздуха, така и свободният ум носи в себе си силите и способностите за своя полет и за своето ориентиране в оная сфера на умствения свят, където няма утъпкани пътища. И както аеропланът лети във въздуха без да оставя видима, "лична" следа, така и свободният ум се движи в умствения свят без да пре-

сича пътищата на другите и без да остава никаква "лична" диря.

Интересните теории на съвременната теоретична физика, на геометрията на многоизмерното пространство, както и на други клонове от модерната математика, които създават едно ново чувство за пространството и числата, едно ново виждане на света, се дължат във висока степен на урановия импулс.

Няма да се спирам на известни прояви в изкуството - поезия, музика, живопис, които носят явните белези на Урановото влияние, не толкова положително може би, колкото отрицателно. В изкуството често се проявява особено ярко ексцентричността, която тази планета поражда у някои натури, неспособни да възприемат нормално нейните високи трептения.

За да резюмирам влиянието на Уран върху човешкото естество, ще кажа следното: у различните хора тази планета действа различно - според степенята на съзнанието и душевния им строеж. Колкото един човек е по-издигнат умствено и морално, колкото по-широко и универсално е неговото съзнание, толкова по-съзидателно действа у него тази планета на вдъхновението, дълбокото прозрение и гениалния полет на мисълта. У хора, в които висшето съзнание не е пробудено, които никога не са имали проблясъка на космичното, тя или остава в латентно състояние, или събужда експлозивните и разрушителни сили, събарящи всичко старо и назаднаващо.

По времето, когато се разнесе в света "урановата вълна", констатираме възраждане на окултизма с всичките му течения и школи, които са съществували в миналото. В известен смисъл на думата западноевропейският окултизъм е един вид археология - той изрови много съкровища на древната мъдрост, изтъкна непреходността на известни принципи, които лежат в основата на религиозния опит през всички времена, показва широтата и синтетичната мощ на възгледите за Бога, човека и вселената, които са имали древните мъдrecи и посветени, разбули отчасти тайните на античните мистерии, възбуди много въпроси около видимото и невидимото естество на човека и света, постави в нова светлина проблемите за душата, за безсмъртието, за развитието на човека, в когото времето още много скрива сили. Покрай ценните

познания, обаче, които имат действителна стойност и могат да послужат като капитал за нов духовен подем, той изрови и много отживелици, мумифицирани заблуди и суеверия на миналото. Цялата негова археологическа работа се извършва под знака на низходящия възел на Уран, който се намира в Стрелеца - знак на отвличената философска мисъл, на религията и етиката. В низходящия възел на Уран, където се чува "последната дума" на едно минало, Уран действа пасивно. Затова в окултизма, както и в археологията и сравнителното изучаване на религиите и митологиите, които получиха особен разцвет по същото време, когато се разпространи и окултизмът, имаме едно възсъздаване на миналото, синтез на ония религиозни, философски и научни ценности, които то създаде. Макар окултизмът да упражни мощно влияние върху съвременната мисъл, макар да допринесе твърде много за превъзможване на материалистичния мироглед, макар да раздвижи материалистичната научна мисъл, макар да измени мисленето на много учени и да навлезе в официалната наука, той все пак не може да се нарече носител на новото в света.

Новото иде от другата. То изхожда като мощна вълна от космичния център на живота. То е така мощно, че прониква цялото естество на човека, прониква цялата Земя и всичко, което живее на нея. То разтърсва всичко издъно - народи, общества с техните религии, морал, семейни отношения, социални и политически схващания. То изважда на показ всичко дълбоко потаено от миналото - и добро, и зло. Оттам тоя копнеж у човечеството, оттам тия стълкновения и борби, в които старото в света се мъчи със сетни сили да се закрепва в живота. Това е безспорно една грандиозна драма, която се разиграва на великата сцена на живота.

На нас, които имаме високата привилегия да присъстваме на тази драма, може да се пожелае само, едно да имаме поне окоето на Уран, което зад видимите символи на събитията, които се разиграват на сцената на живота, вижда скритите разумни сили, които ги направляват. Да имаме неговото прозрение, което долавя зад мрака на нощта, която си отива и в която човечеството все още блуждае, зазоряването на космичното съзнание, на което той е предвестник.

ПОГЛЕД НАВЪТРЕ

Небето щом не си намерил тук
И Горе няма да го имаш ти -
Домът на Бога е до моят дом
И от Любов той целият блести.

Емили Дикинсън

ЧОВЕКЪТ

Опит за синтез според Учението на Учителя
Петър Дънов

*“И създаде Бог човека по свой образ и подобие”
“Създал го е малко по-долу от ангелите”*

Д-р Светла Балтова

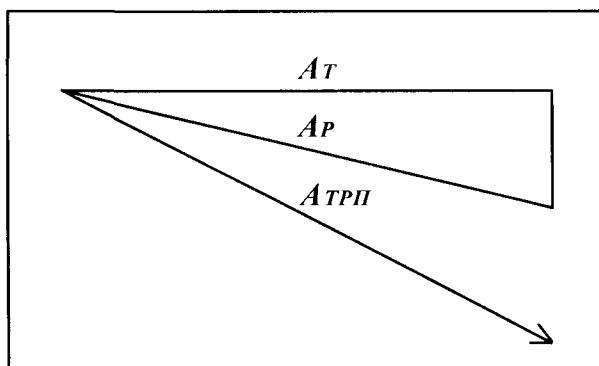
Загадката човек е била обект на изследвания от незапомнени времена. Свещените книги повдигат булото над тайната, без да я разкриват напълно.

Настоящият синтез е базиран върху ключовите концепции, дадени в съвременната българска мистична школа на Учителя Петър Дънов.

Човекът, разгледан в неговата най-висша и истинска същност е искрица от Бога,

ЖИВА СВЕТЕЩА ТОЧКА

отделила се от Божествения център с цел да добие познание. Когато си едно с цялото не можеш да го познаеш, да го видиш така, както когато си отделен от него. Точката изглежда нещо толкова дреб-

но. Точката не заема пространство, но тя владее пространството. Можем да размислим над тази аксиома.

Стремежът към завръщане, пътят към дома носи опитности и познание. Дви-

жението от един необходим по своята дълбочина център към една крайна, ограничена реалност изисква търпение - едно отмерено движение на съзнанието. (Ат) Търпението е основното качество, улесняващо този път. Достигането на крайния предел е свързано неминуемо с отклонение в пътя и непрестанни опити за корекция. Животът в ограничените условия на плътния свят изисква също постоянна корекция и опит да се поддържа връзка с центъра, което създава качества, определени с думата Разумност. Разумността е придобивката на Живата точка от работата в материалния свят, с която тя се връща към Бога. (Ар) “За да постигнеш едно свое желание, за да реализираш едно свое чувство или една своя мисъл, изискват се две излизания от Божествения център и едно връщане”. А какво носи третото движение навън?

Поезия. Търпеливият и разумен човек е винаги поет. (Атрп)

И така, човекът влиза в материалния свят за да придобие знания и да развие качества и всяко слизание е свързано с реализиране на една негова основна идея.

Всеки проявен на земята човек е една въплътена идея, една материализирана мисъл на Бога, той звучи в един основен тон, специфичен само за него. И човек постига своето щастие тогава, когато намери своята идея и остане верен на нея.

Същинският човек се разглежда като една централна монада, проявяваща се чрез множество по-малки монади, като

всяка от тях извява качествата на погорестоящите. За да се прояви, централната монада пуска коренчета в материалния свят и на всяко "вкореняване", на всяко низходящо движение, съответствува разклонение нагоре. Така е устроено Божественото Дърво на Живота. Тази окултна истина е заложена в почитания от вечни времена символ на дървото. Корените черпят сокове от земята, за да се оформи прекрасната корона в света на духа. От целия земен опит, от всички страдания и радости духът извлича няколко капки безценен еликсир, необходим за неговото развитие.

В астрологичния кръг, бележещ пътя на човека, това е представено от вертикалната ос, съединяваща най-ниската точка на хороскопа - Имум Цели / корените на живота/ с Медиум Цели, зенита, "средата на небето". Така е отбелязан прелияният път между свръхсъзнанието, божествеността на човека и подсъзнанието, обединяващо го с подлежащите природни царства. Всяка идея или висш стремеж, идещи от свръхсъзнанието, за да се реализират, трябва да преминат в областта на подсъзнанието, откъдето черпят силата, необходима за проявлението им впоследствие на хоризонталната плоскост, представляваща физическия свят.

За да може да функционира в различните планове, божествеността на човека си е създал това, което наричаме тела.

ТЕЛАТА НА ЧОВЕКА

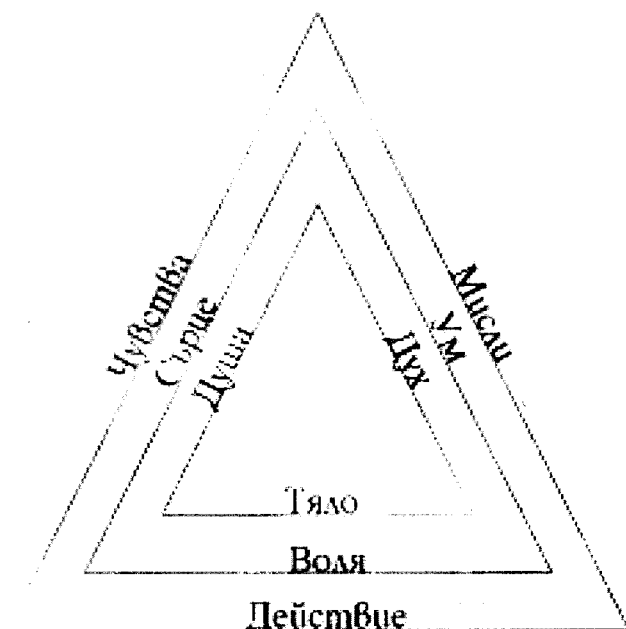
са проекции в различните среди. Многоизмерността на човека е била известна от древността и изразена в концепцията за телата на човека, които според теософските школи са седем.

"Човек има дванадесет тела. Три са основни и девет са преходни, деветте са обвивки, а трите - основни тела. Това е схващането на великите посветени" казва Учителят Петър Дънов.

Телата на човека взаимно се проникват и процесите в тях се обуславят взаимно. Истинското тяло на човека е едно. То си създава другите обвивки, за да може да функционира в различните све-

тове. "Обвивките могат да се развалят и повредят, но тялото си остава винаги." Физическото тяло е ключът за този свят, то прави плътната материя достъпна за нас. Точно физическото тяло обаче, разглеждано от много религиозни хора като низше, е най-пряка проява на духа, то е карта, където прецизно са отбелязани както законите на всемира, така и индивидуалният път на конкретния човек. Всяка извивка, всяка линия описват този път. Увлечателно изкуство и знание е да се чете по тази карта. Между света на духа и материалния човек се намира светът на душата. Душата е медиатор между тези два свята. И така освен плътното физическо тяло, осезаемо в света на петте сетива, човек притежава емоционално, духовно тяло, което го свързва със света на душата, и ментално, умствено тяло, което го свързва с Божествения свят, света на духа. Енергийното тяло на човека, което в окултната литература се назовава и етерен двойник, заслужава специално внимание със своята функция на кръстовище, разпределител на енергиите, връзка между трите основни тела на човека. Така стигаме до принципа на

ТРИЕДИНСТВОТО

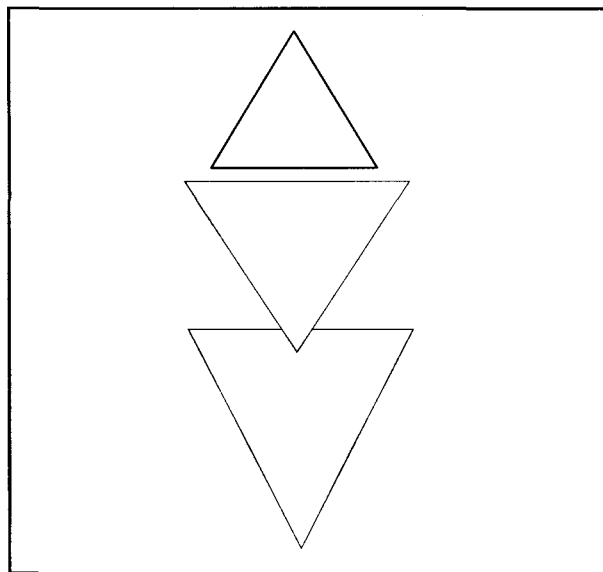

"Три фактора има в Битието - Бог, Природа, Човек. Човекът е дете на Бога

и Природата, човекът трябва да опитва Бога и Природата.”

На триединното битие съответства триединният човек, състоящ се от Дух, гуша и тяло. Извеждайки трите космични принципа - Любов, Мъдрост, Истина, Учителят е илюстрирал проявлението им на трите плана с триъгълниците на съот- ветствията.

Триединството на Битието е отпечатано многократно в човешкото тяло, включително върху най-плътните му структури - скелета. Самият човек може да бъде представен посредством три триъгълника, съответстващи на главата - Божествения свят, гърдите - духовния свят, и коремната кухина - физическият свят. Само най-горният от тях сочи нагоре. Само пътят на мисълта е възхо-

дящ. Низходящ е пътят на сърцето, което като съд, напълнен от Божествения извор слиза да раздаде от своята жива вода. Същевременно, прилагайки принципа на Любовта, човек се повдига в своята еволюция. Това привидно противоречие повдига булото над същността на любовта и Жертвата, които носят живот.

Троичен строеж виждаме навсякъде в устройството на човешкото тяло. Главата има три области: горна - теменна, където се намират висшите мозъчни центрове, лицева част, съдържаща духовните центрове, и тилна област, където са централните, отговорни за оцеляването във физическия свят.

Ръката и кракът имат три части, разграничени от ставите: горна, съответстваща на физическия свят, средна - на духовния и глан, съответно ходило и глан, съответстващи на Божествения свят. Самото ходило има три части: пета, символизираща животинския свят, средна част -човешкия, и пръсти - съответстващи на ангелските светове. Всеки пръст има три фаланги.

Ухото има три части, по които можем да четем пътя, по който един човек е преминал: горната кривина отбелязва пътя му в Божествения свят, средната част - духовното развитие и висулката -жизнеността му в земния свят.

Всеки би могъл да потърси още примери за триединството, слизайки чак до основната градивна единица на тялото - клетката. Тя също се състои от ядро, цитоплазма и клетъчна стена, свързана с клетъчния скелет.

/ следва/

Цитатите и схемите са от Учителя Петър Дънов

ЕДИНСТВОТО НА ЖИВОТА

ЕДИНСТВОТО

*Аз и Отец ми едно сме”
Евангелие от Йоана.*

Борис Николов

Единството е основен закон на живота. Зад всички форми на органическия мир - растения и животни, седи Великият Единен Живот. Той ги създава, чрез тях Той се изявява. Всички те са сили и качества на Единния Живот. Като изучаваме растенията и животните от това гледище, можем да видим тяхното място и служба в Единния Живот.

Като дойдем до религиозния мироглед, Единството се изразява в идеята за Единния Бог, в противоположност на езическия мироглед на множествеността, на многото богове.

В дълбока древност Израил е бил избран да бъде носител на идеята за Единството. Ако проследим историята на еврейския народ, ще видим през какви борби и противоречия е трябвало да мине той, докато превъзмогне езическия начин на живот и мислене, докато се издигне до идеята за Единния Бог, докато се яви Христос - възплъщение на тази идея.

Съвременната наука също поддържа идеята за Единството. Тя я изразява тъй "Единство в устройството на Вселената".

В царството на растенията и животните виждаме безброй форми. Всички те са изявление на силата и богатството на Великия Единен Живот. По тях ние можем да го изучаваме. Органическият мир трябва да се изучава от гледището на Единството. Всяко същество е специфичен елемент на Големия Живот, необходим за Цялото. Каквито връзки и отношения да съществуват между съществата, всички те са израз на закона на Единството.

Науката за Единството на живота е необятна. Тя предстои да се изучава в бъдеще.

Законите и силите, които действуват в живота, са всемирни и съгласувани, следователно идат от Един Център.

Човек трябва да се приобщи към Великото Единство, да го чувствава, да го вижда и разбира, да го обича и живее. Учителят нарича това "Живот за Цялото".

Идеята за Единството е основна идея в Учението на Бялото Братство. Животът е Един - Едно Цяло в неизброимите свои проявления. Ние не създаваме форми, които да водят борба помежду си. Ние търсим живота на Единството, на Него сме служители.

Братството се охранява от строгите закони и изисквания на Единството. То не е оставено на произвола. - Малкото цветенце на истина е слабо и нежно, но какво достойнство има в него. В Живота на Цялото, то е служител на красота.

Ученикът на Божествената Школа има начини и методи да общува с Великия Единен Живот. Проникнат от тази идея, ученикът на Божествената Школа изработва отношенията си към всички същества. В този необятен свят той живее и се учи.

Като дойдем да съзнателния живот, до онази дълбока вътрешна работа, където ученикът изработва своя мироглед и характер, задачата седи в това - да се приобщи към Великия Единен Живот и да бъде едно с него. В това седи Висшият Морал.

Ученикът на Божествената Школа живее в Единството. Христос е носител на идеята за Единството. Той изразява това просто и съвършено: "Аз и Отец ми Едно сме".

Думите на Христа се отнасят и до всеки човек.

В основата на съзнателния живот е вложена идеята за Единството. Тя определя правилните отношения на всички същества. Всеки, който нарушава законите на Единството, който е в борба с Него, като утвърждава себе си; всеки, който се отделя от Живота за Цялото, той се бори с Бога - какво може да очаква?

Всеки, който се отделя от Цялото, ще отпадне.

“Всяко дърво, което Отец ми не е насадил, ще се изкорени”.

Единството е в основата на Висшия морал.

Да живееш в Единството, значи да виждаш Бога, да разговаряш с Него - Той да те учи.

В това седи Висшият морал - да изпълняваш задълженията си към Великия Единен Живот. От тази идея ученикът изхожда в своите отношения, мисли, чувства и постъпки.

Мирът иде от Единството.

Който има мира, има всичко.

Като се приобщава към Великия Единен Живот, човек живее в Царството Божие.

Царството Божие е живот в Единството.

Човек е център на лъчи. Това са сили, които действуват чрез него. Христос казва: “Аз съм живият хляб”. - Всеки човек, в когото живее

Христос, върши Неговите дела. Христос и днес работи чрез хиляди хора - болни изцелява, гладни храни, мъртви възкресява, стига човек да има очи. - Виждане трябва.

Животът е свят, защото Бог присъствува в него.

Не е достатъчен само ума, за да познаем Бога. Трябва да дойде и сърцето със своята топлина и радост - да се отвори и душата със своите тайнствени сетива и чувства, да въведе човека във всемирния живот, да дойде и Духът със своето присъствие да освети всичко.

Човек е фокус, където се събират силите на Всемира. И какви чудеса стават в този фокус!

Един невидим Разумен свят ни окръжава. Той подготвя условията ни, Той направлява стъпките ни - Той ни пази. Когато човек е в съгласие с Него, всичко му съдействува.

Учениците на Божествената Школа са носители на свещената идея за Единството.

Тя иде днес в света.

Тя ще примири и обедини човечеството, и то ще живее в благословената земя, като едно голямо семейство.

Това е б ъ д е щ е т о .

/1979 г./

ЕДНА ИСТОРИЯ НА ДИВИТЕ ГЪСКИ

Следващата есен, когато видите дивите гъски да се отправят на юг за зимуване, летейки във формата на "V", бихте могли да се заинтересувате какво е открила науката относно причините за този вид полет.

Когато всяка птица разперва и размахва криле, тя създава подем за птицата, която непосредствено я следва. Когато лети в такава формация, цялото ято увеличава своя летателен диапазон с най-малко 70% повече отколкото, ако всяка птица летеше сама.

Хора, които споделят усет за общност и една обща посока, могат да стигнат по-бързо и по-лесно за където са тръгнали, защото ползват тласъка на другия до тях.

Когато една гъска изпадне от формацията, тя внезапно усеща съпротивлението и дърпането при опита си да лети сама... и бързо се връща в ятото, за да използва предимството от летателната сила на птицата пред нея.

Ако имаме толкова разум, колкото гъските, ние ще оставаме в групата, с онези, които са се отправили по същия път.

Когато гъската-водач се измори, тя се оттегля назад и друга гъска я замества. Разумно е да има редуване, когато се извършва трудна работа или задача, независимо дали се върши от хора или от гъски, летящи на юг.

Гъските отзад крещат и насърчават тези отпред да подържат скоростта.

Какво казваме ние, когато крещим отзад?

И накрая - и това е всичко - когато една гъска заболяе или е наранена от изстрел и изпадне от формацията, две други гъски падат с нея и я придружават, за да и окажат помощ и закрила. Те стоят с падналата гъска, докато тя бъде в състояние отново да лети, или докато умре. Едва тогава те политат нагоре и търсят друго ято да догонят своята група.

Ако имаме усета и разума на една гъска, ние бихме се грижили и наглеждали един друг като тях.

Превод от английски

ЖИВАТА ЗЕМЯ

**Джордж
Тривелиън**

Учител, мислител, вдъхновител на движението "Нова епоха" в Европа, със своето ясно духовно виждане и дей-

ствен ентусиазъм той е реализирал в живота си идеята за Единството, холистичния възглед за света.

Роден е на 5.11.1906г. и е потомък на аристократичен род. Започнал житейската си реализация, като майстор - мебелист, Джордж Тривелиън същевременно е бил един от първите квалифицирани учители по психологични техники за преориентация..

По-късно той става един от пионерите на неформалното образование, като в продължение на 24 години ръководи прочутия колеж за възрастни в Атингам парк в Шропшър. Неговият Атингам парк се превръща в неофициален мозъчен тръст на движението "Нова Епоха", където учени, мистици и изследователи изграждат всеки със своя принос, холистичния възглед за света.

През 1965 г. Лорд Тривелиън събира лидерите на Новата епоха от цяла Англия и сред тях е съоснователят на общността Финдхорн Питър Кеди. Финдхорн скоро става един от най-прочутите екологично-духовни центрове в света, а познанството между двамата прераства в тясно сътрудничество.

През 1971г. сър Джордж се оттегля от Атингам и основава Рекин тръст, "посветен на изследването на духовността на човека и вселената", развиващ благотворителност в сферата на образованието. За Рекин тръст през 1982 г. сър Джордж Тривелиън получава наградата за "Правилен поминък", известна още като алтернативна Нобелова награда.

Вдъхновител, организатор или участник в почти всички значими прояви в духовния живот на Англия в последните десетилетия. Той пътува и изнася лекции в цял свят, посветени на единството на живота. Автор е на няколко книги, между които: "Едно виждане за Ерата на Водолея", "Навлизане навътре в Бога", "Операция изкупление", "Магически кутийки" и др.

На 7.2.1996г. напуска този свят.

Предлагаме ви изказването на сър Джордж Тривелиън на конференцията "Една Земя" през октомври 1979 г.

Нека да напрегнем въображението си, да погледнем от висините надолу към Земята, към тази прекрасна сфера, сияеща в синьо и сребърно във виолетовия океан на вселената, въртяща се в небесните глъбини според Божествения закон.

Почувствайте единството на живота на планетата с неговата пулсираща, вечно подвижна, вечно развиваща се вибрация.

Помислете за големите гори. Почувствайте дърветата, хвърлящи мост между земята и силите и енергиите на небесата. Забележете цикъла на водата, устремена надолу към големите течни пространства на океаните, извличана отново нагоре във вид на водна пара от езерата и реките, образуваща високо облаците.

Над облаците водната пара се дематериализира и се отправя нагоре към духовния план, за да се преобразува отново в капчици роса и сняг, девствена материя, слизаща отново в изящна форма в гравитацията на земната реалност.

Почувствайте отново горите и балансирания живот на птици, животни и насекоми. Природата е в постоянно движение и преобразуване, понякога незабележимо и бавно, каквито са промените във формите на хълмовете, понякога едва уловимо, както е с отварянето на цвета и метаморфозата на пеперудата, понякога забележително, каквото е образуването и разпадането на величествените облаци. Окото на ума може да бъде възпитано да вижда отвъд ограниченията на външните сетива, да се докосне до истинската същност вътре във формата и да стане едно с идеята зад нея, защото в душите си ние сме едно с природните същества. Чрез вдъхновено извисяване "Живата Земя" става действителна концепция.

Ние встъпваме в едно десетилетие, в което промяната ни среща на всяко равнище: в нашето общество, в нашето собствено съзнание и в самата структура на Земята.

Затова е много важно да възприемем картината на един холистичен свят. Тази прекрасна дума **холистичен** обединява две други: понятия **свят** и **цялостен**. Цялото е свято.

Лечението е възстановяване на хармония в живото цяло. Оформящата се визия на Новата епоха носи концепцията за единството на целия живот. Самият Космос се разглежда като огромен континуум от съзнание, от творческа мисъл на Бога. Човечеството по своята същност е духовно същество в един духовен по своя произход и естество Космос. И в научното, и в мистичното знание това убеждение, за съществуващото единство, измества стария материализъм и разширява интерпретирането на еволюцията.

В центъра на този светоглед е убеждението, че Земята всъщност е живо същество, със свое дишане, чувствителност, кръвообращение, жлези и съзнание.

Човечеството не е случаен продукт на естествената селекция, а интегрална част от живия организъм на планетата. Щом веднъж възприемем, че Космосът е Мисъл, ще видим, че една планета от материя и форма е продукт на тази Божествена мисъл. Архетипни творещи идеи, които са всъщност Същества, са динамичният източник на всички форми, проявени на Земята. Този холистичен възглед не е догма, а е навлизане в една действителност на концепции и представи, огромна, неизмерима и безкрайно вълнуваща.

Има една забележителна книга на Кит Педлер, наречена "Търсенето на Гея", която разширява схващането за живата Земя. Тя следва изследването на Джеймс Лавлок, който разглежда процесите на Земята като движени от една интелигентност, напълно способна да осъзнава и възстановява пораженията, които и се нанасят. Притежаваща древна мъдрост, тя наблюдава нашите действия и им се противопоставя, когато те са насочени против целите и. Живата планета е кипящ поток от движение и промяна, никога в покой и все пак в едно единство - както са смените в калейдоскопа. Земният организъм постоянно се стреми към баланс и хармония и неговата интелигентност е способна да се противопостави, да стабилизира всеки дисбаланс, причинен от човека или от космични фактори.

Джеймс Лавлок и Кит Педлер разглеждат гръцкото име Гея, на богинята на Земята, като чист израз на естеството на тази целеустремена интелигентност на планетата.

Притокът на слънчева енергия поддържа живота на Земята. Част от тази енергия се складира например от растенията, които внасят слънчевата светлина в живота чрез процеса на фотосинтеза - листата са един съвършен слънчев панел. Но винаги има пролука, през която

се губи топлина, както при дишането и храносмилането; цялата енергия, използвана при живите и неживи процеси, може да деградира в невъзвратима изразходвана топлина. Този излишък, заключава Кит, е най-големият замърсител. Всички динамични процеси клонят към безпорядък и ентропия.

Ентропията е дефинирана в Оксфордския речник като "мярка за степента на молекулния безпорядък, който съществува в една система, определящ също каква част от топлинната енергия на системата е невъзможно да бъде преобразувана в механична работа, която се изразява се като термодинамична функция." Естествените системи на Гея включват ниска степен на ентропия или на загубена топлина, лесно възстановими от слънчевата енергия.

В продължение на еони човечеството е живяло в тясна хармония с природата и почти не е нарушавало земните процеси. Едва когато сме преминали от номадския начин на живот към аграрната култура, ние сме започнали да причиняваме малко повече ентропия. Но индустриалната цивилизация и технологии прекъснаха връзката ни с Гея.

Щом започнахме да разчитаме на енергията, складирана в течните горива повече, отколкото на пряката слънчева енергия, ние сътворихме огромно количество ентропиен безпорядък. Това, от което страдаме сега не е енергийна, а по-скоро ентропийна криза.

Космическият кораб Земя е затворена система, която може да рециклира всичките си съставни части и да съхранява енергия. Процесът на гниене, при който "мъртвата" материя се превръща в хумус, матриксът на новия живот, е всъщност прекрасен. Но повечето от нашите действия са насочени пряко срещу цикличните процеси на Гея. В търсенето на печалба и прогрес чрез технологиите, ние изглежда забравихме, че животът и оцеляването ни изцяло зависят от това да живеем и работим като част от майката Земя. Ние сме виновни за ужасяващите натрупвания на ентропия. Над 70 % от топлинната енергия от електроцентралите отива в невъзвращаеми отпадъци. Топлинните отпадъци са най-лошата форма на замърсяване и днес чрез масивната ентропия ние застрашаваме стабилността на цялата динамична структура на природата.

Но Гея не желае да бъде застрашвана по този начин, тя има собствена интелигентност, почти безпощадна, която знае как да посрещне и отрази всеки удар, да контраатакува с неустойима сила, за да възстанови баланса. Колкото по-сериозни стават ударите на технологиите, толкова ще се ускори ответният удар на Гея.

Съпротивителният капацитет на Земята добре се илюстрира от начина, по който природата посреща нашите лекарства и пестициди. ДДТ, провъзгласено за чудото в борбата с маларията, в действителност предизвиква раждане на все по-устойчиви поколения комари. Резултат от антибиотиците е така наречената "обратима медикаментозна устойчивост", при която бактериите като че ли се учат да развиват механизми за оцеляване, така че ние отстраняваме главно по-слабите щамове, които биват заменени с по-силни и по-устойчиви. Както отбелязва Кит: "Умът на Гея е в постоянно състояние на еволюция и революция, той постоянно трансформира собствената си структура, за да поддържа оптимални условия за жизнения процес. Чрез нашите технологии очевидно можем да се освободим от стария природен ритъм. Но ние можем само за кратко да заобиколим и игнорираме еволюционния процес на Гея. За да оцеем като раса, трябва да се научим да работим отново заедно с великото същество на майката Земя.

Гея контраатакува: нейният гняв се надига заедно със замърсяването на планетата.

Сензитивните хора казват, че светът на етерните и елементалните природни същества се обръща срещу човечеството за възмездие. Ние, домакините на планетата, напълно сме загубили чувството за това какво значи живот на една Земя. Докато не се научим отново да служим на цялото, от което сме съставна част, ние ще бъдем застрашени от бедствия.

Спешните мерки на така наречения алтернативен стил на живот са една страна на надеждата. Навсякъде се появяват групи, които изразяват новия холистичен възглед за единството на живата планета. Приятелите на Земята, Хората на дърветата, Почвената асоциация, групи за съхранение, биодинамичното растениевъдство, медитационни групи, здравни центрове и лечители, нови книги върху духовния възглед за живота, нови общества, от които фондацията Финдхорн е може би най-значимата, са се посветили да служат на цялото за слава на Бога, нови училища, образование, съзнателно пробуждащо чувството за коопериране, не за съревнование - можем да продължим и листата е впечатляваща. Това е една смайваща изява на импулса за творческо единство.

Не е необходимо всички, които служат на тази кауза, да признават духовната природа на човечеството и вселената. Духът работи ускорено навсякъде. Той работи чрез вътрешния център във всеки един от нас и може да си служи с хора, които не познават духовността, скри-

та във формата, но въпреки това са служители на божественото пробуждане. Групите и общностите, все още пръснати и неорганизирани, бързо се обединяват в жива асоциация, провъзгласяваща раждането на ново общество, обществото на Гея. Те представят движението за работа в творческа хармония с Гея.

Концепцията за "Живата Земя" дава цел и смисъл на това, което правим. Като признава Гея за една общност и интелигентност, породени от архетипа на земния организъм, Кит Педлер прави нещо повече от преразглеждане на един аспект от паганския пантеизъм. Той създава мит за пост индустриалната епоха.

"За да оцеее расата - казва Кит Педлер - постиндустриалната епоха е неизбежна, защото оцеляването е невъзможно без да настройваме непрекъснато живота си към изискванията на динамичния земен организъм."

Ето един цитат от книгата: "Индустриалното общество напълно се противопоставя на целите и реалностите на планетарната индивидуална общност, която има цели, интелигентност и способности за промяна. При все че за нас е невъзможно да се противопоставим на естествените течения и императиви на тази индивидуалност, възможно е да разберем как действат тези течения и така да планираме живота си в съгласие с тях. Индустриалното общество със смъртоносното си отделяне на ентропия пряко им противодейства. Следователно индустриалното общество трябва да бъде изоставено."

Животът за Гея трябва да включва изоставянето на много от скъпите ентропийни машини, преоткриването на изкуството да оцеляваме и радикална промяна в начина ни на живот. Затова подзаглавието на книгата "В търсене на Гея" е "Книга на промените" и подробно описва практични начини да отстраним ентропийните отпадъци от живота си. Интересно е да мислим за постиндустриалната революция.

Кит твърди, че компютърните технологии произвеждат нови щамове - интелигентният чип. Допустима е фантастичната ситуация, при която компютрите стават толкова интелигентни и мощни, че започват да третират човеците като ненужни, или в краен случай - като техни слуги. Супертехнологиите могат да лишат човешкото същество от умения, да го направят част от една огромна бюрокрация, която той нарича Кибернархия.

Но има и по-оптимистичен възглед. Силиконовият чип може да доведе до революция чрез скъсване със стария начин на работа като средство да оцелееш и може да осигури много

свободно време.Технологията все повече ни приближава до възможностите на духовните същества, способни да се свързват с всяка част от света, да видят веднага това, което става там, да пътуват навсякъде. За хората с духовно виждане и тези, които работят за едно ново общество, това може да бъде голям напредък.

Мрежата от комуникации обединява човечеството като едно семейство. Правилната употреба на електрониката заедно с холистичния възглед много би подобрила човешката съдба. Но техническите постижения на човешкия мозък, използвани от едно недоразвито морално чувство в алчен материалистичен контекст ще донесат беди. Възможно ли е самите духовни светове да стоят зад изобретяването на силиконовия чип, за да ни извадят от рутината и да ни тласнат да поемем отговорност за самите себе си?

Модерните микротехнологии, използвани без правилен възглед, задължително ще доведат до катастрофа. Ако можеше да се осъществи трансформация в човешкото съзнание, ние бихме се научили как да опитомим технологиите. Затова такава трансформация е нашата най-важна задача, ако искаме да държим ситуацията под контрол.

В крайна сметка Гея е непобедима, защото нейната интелигентност може да застави всяка част от организма и да дойде в хармония с цялостната и структура. И после - самата Гея е част от по-големия организъм на слънчевата система, част от живия Космос. Планетите могат се сравняват с ендокринните жлези /микрокосмоса и макрокосмоса./ Когато един от тези малки органи се разболее, заболява цялото тяло. Планетата Земя е болна вследствие на човешката алчност и невежество и необузданите амбиции на човечеството. Колко дълго очаквате да стоят настрана духовните светове и да наблюдават как тези, които е трябвало да обслужват Земята, израждат живота на планетата? Операцията по Възстановяване е започнала - един прилив на енергии от светлина, любов и сила, които с човешко съучастие и провеждане могат да доведат до молекулярни промени, изчистващи планетата.

Това е една апокалиптична епоха, в която е видяна и предсказана трансформацията на човечеството на прага на Ерата на Водолея. Тези, които не възприемат това и се държат за обществото, основано върху старите закони на алчността и себелюбието, ще бъдат пометени

от бедствията, които непременно ще дойдат когато Гея наистина се събуди в своя гняв. След като и катастрофата е начин за Божествена работа, тя може да бъде използвана от ангелския свят за да почисти планетата. Това е сила, на която нищо не може да се противопостави, да устои - ни повече, ни по-малко - Бог в действие.

Казано е, че битката за светлината вече е спечелена на висшите планове. Крайната победа е сигурна, но колко още страдания и беди ще има на Земята зависи изцяло от степента на човешката интелигентност и от необходимия обрат в човешкото съзнание. Както знаем, смъртта не е край, а освобождаване към равнищата, където човешките души са привлечени към онези същества, с които са в хармония.

Оттук следва висшата важност на това да възприемем Христос сега, докато сме въплътени. И понеже силата на Космичния Христос озарява и просвещава целия материален план, цялата Земя, то знанието ще промени нашия цялостен подход към Живата Земя. Ние трябва да се учим да мислим холистично, да осъзнаваме реалността за Майката Земя, да знаем, че до такава степен сме едно с природата, че експлоатацията на животинското царство и останалата природа е натрупване на огромен кармичен дълг.

Със своя холистичен възглед движението на Новата Епоха е посветено на Гея.

Това е изразено от Кит по следния начин: " Гея е животът и Гея са скалите. Вътре в тази космична интелигентност на единния цялостен жив организъм на Земята се съдържат истинската експанзия на мъдростта и върховния израз на красотата. Както Гея е съзнателна, така и ние сме съзнателни. За да опознаем себе си, първо трябва да познаваме Гея."

И още: " Знайте, че рационалните, логични и редуccionистични анализи на Природата са тотално, напълно и абсолютно погрешни, знайте, че Кибернархията е чужда, враждебна и необратимо различна: това са правилата на Възгледа за Гея."

Появата на алтернативния начин на живот е еквивалент на идването на пролетта, безброй нови кълнове поникват, разрастват се и откриват, че заедно те образуват едно ново общество, Новия Ерусалим, зад който стоят Силата и Животът - върховни и абсолютно непобедими.

Превод: Д-р Светла Балтова

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ:

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

ЕТО ЧОВЕКА

/Издателство "Бяло Братство", издателство "Роял- 77" 1997/

Книгата съдържа 19 избрани беседи и лекции, изнесени от Учителя Петър Дънов в периода 1914- 1930г. Имаме шанс да разполагаме с един подбор, направен от непосредствени слушатели и ученици на Учителя, през чиито ум, сърце и душа е преминало цялото негово словесно творчество - Боян Боев и Борис Николов. Те са имали възможността и способността да проследят живия процес на раждане на

Словото, неговата вътрешна динамика и логика, да открият в него моментите, когато подготвеното в определена степен съзнание на слушащите е било в състояние да поеме ключовите идеи на Учението.

РУПЪРТ ШЕЛДРЕЙК

ПОВТОРНОТО РАЖДАНЕ НА ПРИРОДАТА

/ Български превод - Издателство "Гуторанов" , 1997 /

Р. Шелдрейк е магистър на хуманитарните науки, доктор по философия, член на Британското научно дружество и на Института за интелектуални изследвания. Занимавал се е с клетъчна биология и биохимия. Теорията му за морфогенните полета, която отвежда към търсене на предхождащите ДНК фактори на развитието, направи преди години революция в научните среди. Автор на книгите: "Новата наука за живота", "Присъствието на миналото", "Седем експеримента, които биха променили света", "Естествената красота", "Физика на ангелите".

Основната идея на представената книга е, че ако искаме да влезем в новото хилядолетие с надежда за бъдещето, трябва да придобием нов начин за виждане на човешката същност и връзката ни с живата земя, с небесата и с всички форми на живот. Да се отворим съзнателно за съзидателната сила, проявяваща се посредством цялата еволюция. Отново природата се разглежда като самоорганизираща се, отново откриваме навсякъде в нея спонтанността и творчеството, т.е. оформя се един постмеханистичен мироглед, за който Космосът е огромен, развиващ се жив организъм. Макар идеята за живата природа да звучи просто, тя преобръща дълбоко вкоренените мисловни навици, води към нов тип наука, към ново разбиране на духовния живот и религията и изграждане на нови взаимоотношения между човечеството и останалата част от живия свят.

ДЖЕЙМС ЛАВЛОК

"ГЕЯ - НОВ ПОГЛЕД ВЪРХУ ЖИВОТА НА ЗЕМЯТА"

/ Български превод - Издателство "Гея -Либрис", 1996/

Земята е жив организъм!

Преди повече от 20 години британският учен разтърси световната научна общественост с "еретичната" си хипотеза, според която планетата ни е огромно създание, в което милиони форми на живот сами определят и поддържат условията, необходими за оцеляването им. Дж. Лавлок е независим учен и изобретател. Бил е сътрудник в програмата на НАСА за търсене живот на Марс. Президент на морската биологична асоциация на Великобритания, член на Британското научно дружество и на Асоциацията "Линдисфърн" в Ню -Йорк. "Разумът е свойство на живите системи и е свързан със способността да се отговаря правилно на зададени въпроси."

Земята е жива, както са вярвали древните - книгата ни предизвиква да осмислим отново връзката между мит и наука. "Огромната заслуга на Лавлок е в това, че наред със загадките на живота и съзнанието, той формулира още една - загадката на Гея."

Рубриката се води от Минка Петрова

ПРИКАЗКА ЗА ЩАСТИЕТО

Както мнозина гнес, имало някога един човек,които тръгнал да гури щастиеето. Той знаел само тази мъдрост, че щастиеето живее там, където се докосват небето и земята..

Огледал се друмникът и видял, че небето свежда своя купол и допира земята, но някъде далече на хоризонта и натам повел той своя керван.

Дъго пътувал. Пустините го изморили, острите кремъци на планините изпограли нозете му. Оборил глава скиталецът и се замислил, защото все не достигал там, където небето и земята си подават ръка.

Когато и последните сили го напуснали, когато измрели камилите му, скиталецът, групав и унил, оборил глава. Съзри на горест и отчаяние мокрели лицето му. Изведнъж почувствувал нечие присъствие. Повдигнал уморено глава и видял пред себе си старец, чийто благ поглед вливал бодрост и успокоение в него.

- Защо скърбиш, синко? - попитал старецът.

- Търсех щастиеето, страннико- отговорил скиталецът.

- И къде го търсиш?

- Там, където небето и земята се допират, но те никъде не се срещат.

- Небето навсякъде докосва земята, синко, земята цяла плува в него и щастиеето е навсякъде, стига окоето ти да не бъде сляпо да го види. Вгълби взор в себе си и виж, че то стои в тишината и те чака. Напусни прашните пътища и поеми пътя към самия себе си, и ще видиш, че там, в светлата тишина на твоеето аз живеят заедно небето и земята. Но преди това ела с мен. Аз ще ти помогна да стъпиш върху Пътя, който ще те отведе там. И думите, които ще чуеш, ще ти помогнат само ако ги изпълняваш.

Скиталецът седнал при нозете му и се заслушал внимателно.

- Четири са качествата, които трябва да добиееш, синко : различаване, отсъствие на желание, добро поведение и любов.

Първото качество е различаване на реалното от нереалното. В света има само два вида хора - едни, които знаят и други, които не знаят, и само това знание е важно.

Каква религия човек изповядва и към коя раса принадлежи, това са неща несъществени. Истински същественото е това знание - знанието на Божия план за човека. Защото Бог има план и този план е еволюцията.

Между право и криво не е трудно да се направи избор, защото онези, които са пожелали да следват Пътя, вече са решили да се държат о правото. Но тялото и човекът са две различни неща и човешката воля не винаги е в съгласие с желанията на тялото. Когато тялото ти възжелае нещо, спри се и помисли, дали наистина ти го желаеш, защото ти си душа и ти искаш само това,което душата ти иска. Не влизай в заблуждение да мислиш, че ти си тялото. Ти не си нито физическото, нито астралното, нито умственото тяло. Всяко от тях предявява, че е азът, за да придобие това, което желае. Но ти трябва да ги познаваш всичките и да се самоосъзнаваш като техен господар.

Тялото е твое добиче - коня, що яздиш. Ти трябва добре да го гледаш, добре да се грижиш за него и да го пазиш от най-малка скверн.

Астралното тяло има своите желания - те са цял куп. Не че желае да ти навреди, то жаднее за силни трептения. Но ти нямаш нужда от това, затова трябва да различаваш твоите нужди от ония на твоего астрално тяло.

Твоего умствено тяло със задоволство се смята за нещо отделно. То те кара да мислиш за всички ония отделни предмети, от които то има нужда. Ти не си ума, но умът е твое сечиво, с което си служиш, затова и тук се иска различаване.

Не прави компромис между добро и зло. Ти трябва да вършиш добро, та каквото ще да става. Ти не трябва да вършиш зло, та каквото ще да каже невежият. Изучи основно скритите закони на природата и нареди живота си според тях, защото, сине, природата забавлява глупавите, умните учи, а на мъдрите разкрива тайните си.

Ти трябва да различаваш не само полезното от безползното, но и повече полезното от по-малко полезното.

Второто качество, сине, е отсъствието на желание.

Различаването ти е показало вече, че много желания от повечето хора неща, като богатство, власт, не са необходими. Когато това се почувствува наистина, а не само да се казва с думи, всички желания за тях от само себе си ще изчезнат.

Помни, че всяко егоистично желание, колкото и да е възвишен неговия предмет, вързва ръцете ти. Когато всички желания на твоят аз са изчезнали, все още е възможно да имаш желание да видиш резултата от делата си. Помагаш ли някому, ти искаш да видиш колко си му помогнал, навярно би желал и той да знае това и да ти е благодарен. Но и това е желание... а също и отсъствие на вяра. Всяко твое усилие се увенчава със сполука, независимо дали ти можеш да видиш това или не.

Не желай психични сили, ти ще ги придобиеш когато дойде часът.

Пази се също от някои малки желания, присъщи на ежедневния живот. Никога не желай да блестиш, да остроумничиш, не бъди и словоохотлив. Добре е малко да говориш или нищо да не говориш, ако не си уверен, че това, което искаш да кажеш е истинно, добро и полезно.

Друго желание, което строго трябва да задушаваш, е желанието да се бъркаш в чужди работи. Какво някой прави, казва или вярва, не е твоя работа и ти трябва да го оставиш свободен в мисли, думи и дела докато не бърка другиму.

Ето, сине, шестте особено важни страни на доброто поведение:

Самообладание в мислите - контрол върху ума, така че мисълта ти винаги да бъде спокойна и ясна. Спокоен ум значи мъжество да посрещаш спокойно изпитите и трудностите. Контролирай мисълта си, не оставяй ума си празен, винаги пази в гъното на душата си благородни мисли, готови да изпъкнат в ума ти, щом той остане свободен.

Самообладание в дела. Ако мисълта ти е права, тя безпрепятствено ще се осъществи. И пак помни, че истинска полза се принася на човечеството само тогава, когато мисълта се превръща в дело. Изпълнявай само дължността си и не се бъркай в работата на друг, освен с негово позволение. Бъди готов винаги да помогнеш, когато е нужно, но никога не се напращвай.

Толерантност. Имай пълна толерантност към всички и се отнасяй със сърдечен интерес към вярванията на хора от други религии и идеи, с каквато сърдечност се отнасяш към своите едновярци. Защото и техните убеждения, както и твоите са път, който води към съвършенство. Но за да постигнеш тази пълна толерантност първо трябва да се освободиш от всякакъв фанатизъм и предрасъдъци. Може би някои от старите вярвания и обреди ще ти се сторят безсмислени, може би наистина да са такива, но все пак зачитай ги от любов към онези добри души, които все още им придават значение. Те приличат на онези двойни линии, които са ти помагали да пишеш право и равно. Така че, гледай на всички хора с благост и толерантност, отнасяй се към всички еднакво, каквито и да бъдат те - християни или мохамедани, будисти или индуисти, джайнисти или евреи.

Бъди винаги жизнерадостен, сине. Каквато и да бъде твоята карма, понасяй я с търпение и благодари, че не е по-тежка.

Едноцелност значи, че нищо не трябва да те отбива дори за минута от Пътя, по който си тръгнал - никакви изкушения, никакви светски удоволствия. Той трябва да стане твоя собствена природа.

Ти трябва да имаш доверие, вяра в себе си. Ти казваш, че познаваш себе си много добре. Ако така чувствуваш, ти не се познаваш. Ти познаваш само своята външна обвивка, която

често е падала в тинята. Но ти си искра от Божествения пламък, която те прави силен и няма нищо, което да не можеш да постигнеш, стига да го пожелаеш. Защото твоята воля трябва да бъде като закалена стомана, ако искаш да стъпиш в Пътя.

От всички качества любовта е най - важна, защото ако тя бъде достатъчно силна у човека, той ще придобие всички други, а без нея те не биха били достатъчни.

В ежедневиия живот значението на любовта е двойно: първо да внимаваш добре, щото да не причиняваш вреда и страдание на никое живо същество; второ - да дебнеш всеки благоприятен случай за да помогнеш с нещо, когато можеш.

Преди всичко- не причинявай страдания!

Има три греха, които причиняват повече зло от всичко друго в света: одумване, жестокост и суеверие, защото те са престъпления против любовта.

Когато мислиш за злото у другия, ти вършиш едновременно три лоши неща:

Изпълваш околността си със зли мисли, вместо с добри и по този начин увеличаваш страданието в света.

Ако мислиш за злото у другия, ти храниш това зло, усилваш го и така правиш своя близък по-лош вместо по-добър.

Ти изпълваш своя собствен ум със зли мисли. Така ти спъваш своето растене.

Сега за жестокостта. Тя е два вида: умишлена или неволна. Умишлената жестокост преднамерено причинява болка на друго живо същество. Това е най-големия от всички грехове - дело по-скоро на дявол отколкото на човек.

Всички хора се опитват да извинят своята грубост, казвайки, че това е обичай, но едно престъпление не престава да бъде такова само затова, че мнозина го вършат.

Кармата не гържи сметка за обичая, и кармата за жестокостта е най-тежка от всички. Аз зная, че ти няма да вършиш това, сине, но има жестокост в думи, тъй също както и в дела.

Суеверието е друго голямо зло, което е причинило ужасяващи жестокости. Помисли за страшните кръвопролития, които са извършени и се извършват вследствие на суеверието.

Тези три престъпления трябва да се избягват. Те спират съдбоносно всеки напредък, защото са грехове против любовта. Ти винаги трябва да си изпълнен с желание да услужваш - не само на човеците, но и на животните и растенията. Който е вече в Пътя, той не живее за себе си, а за другите.

Мъдростта, която те прави способен да помагаш, волята, която насочва Мъдростта, Любовта, която вдъхновява Волята - ето качества, които ти трябва да придобиеш.

Воля, Мъдрост и Любов са трите лица на Логоса и ти, който искаш да влезеш в армията на неговите служители, трябва да проявиш тези лица в света.

THE NEW CULTURE CULTURE OF LOVE

From the lectures of the Master Beinsa Duno

A great force is now coming into the world and you will go through change. Love is now coming in the world . Love comes to set up the ground on which the future life will be built. People can't do anything more without love. They must apply love in order to overcome all existing contradictions.

Love is the new, which is coming into the world. I mean this love which melts all obstacles, opens all hearts. You will burn in it some day. There will be no one left.

The love will come from everywhere. It will come from the animals, from the stones, from the light, from the air, from the water. It will speak from all sides, there will be no place left.

When all people make a link with the higher intelligent world, when their consciousness expands, this is the meaning of the words that the whole world will be set on fire from all its four sides. All false tears and teachings will perish. All errors and mistrust will disappear and people will be liberated from the black smog and the soot - the influence of the black lodge. They will begin to take in the pure food of the divine world, will breathe the fresh air, will drink the clear crystal water, will receive the light of God, will enjoy the new life, the new science, the new Wisdom and Truth.

Some day, when the hearts of the people widen, when their minds are illuminated and their spirit becomes strong, a great exchange with all perfect beings will take place as well as with all those who have already completed their development on the earth.

Heaven is a highly organized world of advanced beings who live in the eternity, who create continuously. They have created this material world.

All worlds and suns are schools, universities of nature, where the members of the whole human race learn, whose little part is mankind on the earth.

When people become aware of their cosmic path and their link with the universal humanity, they courageously take their examinations on the earth, learn from everything, attaining precious knowledge and life experience.

The sons of the light come down among the people to set light and knowledge in their minds. Without them people wouldn't ascend in order to become members of the new culture.

The sons of light come to renew the whole humanity.

A new world is now being created. To reach it, people should realize small things. Every beautiful thought , every noble feeling, every noble act are these small things. They come from distant realms. They are brought from the Beings of light who love people. They are gifts for the people. You must work with them. The work with them causes radical changes in human beings. Whoever understands them becomes great.

Many of you live in hovels where no light reaches. Go out of the dark hovels to be caressed by the sunbeams and to enjoy the fresh air. Leave the world of the sorrows, tears and disappointments and come into joy. Put away the bandages from your eyes to see the beauty and the harmony of the world. You live in the last phase of this culture. Each one who has love in their heart will live in peace, will not be harmed by any conditions, will be saved by the Great Providence of the Lord.

Contemporary life is a slavery, a big prison. Don't live in delusions, see your state clearly and let it go. I say to you: come out of the prison!

Everything you now see will come crashing down. Nothing will remain from current laws.

Thus the end of this world will come, with all its perversion. A new culture will be installed, where the people will listen their hearts and their minds and will live as brothers and sisters.

God created us for a great purpose.

Open your hearts on the daily light and bloom like flowers.
 Be like the springs which stream all the time, and give like them.
 Humans must be like a spring, ever giving and receiving. That means to receive love in and to pour it out.
 Love each other in order to fulfil the Will of God.
 Keep the link with Love. Never lose this link.
 Don't moralize other people.
 Be poets, musicians, artists of Love. Love is the first song of God.
 Listen to what Love tells you. People are always at fault when they fail to listen to the advice of Love.
 Wherever you go, whatever you do, keep in your mind the bright image of Love.
 To apply Love - this is a great work!
 Someone may say: "My love is small. " No matter, manifest it . Don't close your heart before God and your relative. Make a way for your love to expand. Don't be afraid of the changes in your life. Live and create and widen your heart in order to manifest your love to the One Who created you.
 Let your whole life be a manifestation of limitless and endless Love, which acts in the whole universe. Let all your thoughts and feelings be its revelation. Let the spirit of man becomes one with God. Only then shall we have a high culture. So the peace and joy which we expect will come into our life.

The future culture will be a culture of love, wisdom and truth.
 In this culture there will be neither police and prisons, nor law courts and graveyards.
 People will fraternize in order to shape the luminous race of Love. Then the sacred flame of the true life will glow with all its beauty. Life will be revealed without any shadows, in its essence.
 There will be new fuel in the new culture, lighting will be different .The food will be delivered in a different way. All this refers to the sixth race. Its culture will be a culture of abundance and selflessness.
 The people of the sixth race will not need any lighting. They will illuminate all around with their inner light. They will not need our lamps. They will see in the light, glowing from their heads.
 The communications of the new culture will be different. Aeroplanes and railways won't be needed. They belong to the old culture. If someone wants to send me a letter, he will write it on a particularly fine matter and then with the power of his will
 With the power of his mind he will send it across the space and materialize it in my house.
 I call the people of the new culture "brothers of the humanity" or "sons of the love".
 When love comes into the world you will have a great culture and deep understanding of nature. There will be new methods of education.
 Whoever lives in love traces out their future life. A great future emerges for all nations. Great will be the future of humanity
 In manifested love all nations will take their hands as brothers and sisters.
 People will still live on the earth, but they will be able to visit the sun and the moon, to travel everywhere, they will have tickets to all directions. Remember my words, you will prove them.
 Human bodies will be not so dense as the recent ones. The new people will be able to change their bodies after their wishes and needs. They will be able to make them visible or not, to enlarge and diminish them.
 We will believe in God in the New Epoch, we will not die, but will live forever in Him. It will be a long age, in which all the wishes from thousand of years will be fulfilled.
 The earth will be beautiful, it will be another world, another culture.
 You say: "May this time comes sooner." - We are the time.
 "When it will be?" - It depends on us, on our inner desire.
 "Who will do it?" - We will.
 "With whom?" - With God. When we are ready. God is ready. He waits for us.
 Be ready!
 The sun of the life rises. Everyone must explore it.
 Start thinking, working and applying Love in your life!

“Jitno zrno”

/“Grain of Wheat”/

An re-establishment of the journal “Jitno zrno”, founded by disciples and followers of the Master Peter Deunov, published from 1924 to 1944.

Edited by:

Georgy Stoitshev

Maria Kisova

Dr. Svetla Baltova

Dr. Jordanka Popova

Ivanka Krsteva

Tatjana Jordanova

Minka Petrova

Georgy Tsheresharov

address: Sofni Vratshanski str., 5A.

Plovdiv 4000

“Jitno zrno”

e.mail:

jitnozrno@hotmail.com

tel : 00359-032-227822

CONTENTS

THE LIVING WORD

The Grain of Wheat - *summary from a lecture by the Master Peter Deunov* 3

THE SCOOL

The Master, the Brotherhood, the Scool
Georgy Stoitshev 6

Anthemins 10

THE WORLD AROUND US

The Festivals of Nature 13

The Spring Equinox - *the Master Peter Deunov* 14

The celtic Festivals 16

Dec. new moon, Winter solistice and
galactic center 17

The light as a remedy 18

Uranus *Georg Radev* 20

THE INNER SPACE

The man - *Dr. Svetla Baltova* 24

THE ONENESS OF LIFE

The Oneness 27

Boris Nikolov 29

One story of geese 29

Earth Alive 30

George Trivelian

BOOKS REVIEW

“Esse homo” 34

- *lectures by the Master Peter Deunov*

James Lovelock

Gaia: A new look at life on Earth 34

Rupert Sheldrake

The rebirth of Nature 34

Talk of Happiness 35

The new culture - culture of love 38

Мелодия 31

Молитва към Учителя

Музика : Учителят Петър Дънов

Текст : Георги Стойчев

У - чи - те - лю на Теб се мо - ля към Теб от - пра - вям мо - я
зов в ду - ша - та ми ду - хът Ти све - тъл да впе - е
си - ла и лю - бов, във дни на скръб на те - бе у - по -
ва - вам и те - бе тър - ся по - мог - ни бъ - ди Ти
мо - я - та за - кри - ла през те - зи труд - ни зем - ни дни бъ -
дни

Учителю, Ти Правда носиш
и в Правдата ме укрепи
Душата ми във пътя вечен
от всичко тленно избави

Във дни на радост и любовен трепет
да служа Ти ме научи
да бъда верен истинен
Твоя глас да слушам винаги